בס"ד

יארצייטן

הרה"ק צדיק יסוד עולם
רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זי"ע
(אבראמאוויטש)
הצדיק מריבניץ

•• כ"ד תשרי – בשנת תשנ"ו ••

לעילו נשמת

אבי פורי הרה"ח רבי **פשה אפרים** ב"ר **ארי'** ע"ה
כ"ד טבת תשע"א

ואמי פורתי **שפרה יענטא** בת הרה"ח ר' **פשה יהודה** ע"ה
ו' אדר תשפ"ה

יארצייט כ"ד תשרי אסרו חג סוכות

הרה"ק צדיק יסוד עולם רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זי"ע, (אבראמאוויטש), הצדיק מריבניץ

ער איז געבוירן אין שטאט באטושאן רומעניע, **בשנת תרנ"ח**.

צו זיין טאטן הרה"ק **רבי משה** זי"ע, (פון די גרויסע תלמידים **מאדמור"י שטעפינשט** זי"ע), בן הרה"ק **רבי יחיאל מיכל** זי"ע.

און צו זיין מאמע **הצדקת מרת יוטא צפורה** ע"ה, בת הרה"ק **רבי מנחם ישראל** זי"ע, פון די באבע איז די מאמע די רעבעצין געווען א אייניקל פון הרה"ק **המקובל אלוקי ר' אדם בעל שם** זי"ע.

ער איז געווען א צדיק יסוד עולם איש הפלא און א איש קדוש ונורא מאוד, ער איז געווען א גאון בתורה און א תלמיד חכם נפלא שוין פון אלס יונג בחור, ער איז געווען מפורסם אלס א בעל מופת עצום און א גרויסע פועל ישועות, ער האט געדינט דעם גרויסן באשעפער מיט א מסירת נפש ממש, ער פלעגט זיך טובל'ן אין גאר קאלטע וואסער, ער האט כל ימיו עוסק געווען בתעניתים און סיגופים, ער פלעגט זיצן דעם גאנצן טאג מעוטף אין טלית ותפילין, דאס עבודה פון תיקון חצות האט דער צדיק אפ געראכטן פאר שעות ארוכות ביז אינדערפרי, וואס דאס איז געווען למעלה מהשגותינו, דער צדיק האט געהאט א געוואלדיגע אהבת ישראל עד למאוד.

דער נאמען **חיים זאנוויל** האט מען אים געגעבן נאך א זיידע פון די מאמע'ס זייט, וואס די זיידע איז געווען פון די גרויסע חסידים און מקורבים פון הרה"ק **רבי מנחם נחום משטפנשט** זי"ע, בן הרה"ק **רבי ישראל מריזין** זי"ע.

אין ספר הליכות חיים וועלט געבראכט, אז די זיידע הרה"ח ר' חיים זאנוויל זי"ע איז געווען א גרויסער חסיד פון הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט זי"ע און בשנת תרכ"ט ווען זיין רבי ר' מנחם נחום זי"ע איז נסתלק געווארן, האט ער נישט געווייסט וואס צו טון, וויבאלד דער זוהן הרה"ק רבי אברהם מתתיהו זי"ע איז נאך געווען גאר יונג.

איז דער זיידע אריבער צום ברידער פונעם רבין הרה"ק **רבי אברהם יעקב מסדיגורא** זי"ע, אבער וויבאלד די הנהגה ביים ברידער איז געווען אויף א גאר אנדערע דרך ווי ביי זיין רבין, איז דער זיידע געווען שטארק צובראכן, אבער ביינאכט איז אים זיין רבי ר' מנחם נחום געקומען אין חלום און געזאגט, "**פאר צו מיין בן יחיד, און אזוי ווי די ביסט ביי מיר געהאלפן געווארן, וועסטו ביי אים אויך געהאלפן ווערן**", דאן איז דער זיידע געווארן פון די גרויסע חסידים פון הרה"ק **רבי אברהם מתתיהו הצדיק משטעפענעשט** זי"ע.

אויך ווערט געברענגט, אז איינמאל איז געווען א גרויסע מגיפה אין רומעניע, און די ממשלה האט ארויסגעגעבן א באפעל, אז מען זאל זיך נישט צוזאמקומען אין גרויסע גראפעס, אבער פארשטייט זיך אז ביים חצר פון דעם הייליגען שטעפינעשט צדיק זי"ע, האט מען אפ געראכטן די ימים טובים אזוי ווי יעדעס יאר מיט אלע חסידים, און אויך דער זיידע רבי חיים זאנוויל זי"ע איז געווען דארט אויף יום טוב.

יום הקדוש בעפאר מוסף, איז פארן זיידן רבי חיים זאנוויל שלעכט געווארן, **און ער איז צוזאמען געפאלן און ער האט פארלוירען דעם סימן חיות רח"ל**, וואס מען האט פראבירט צו טון האט נישט געהאלפן, מען האט געלאזט רופן דעם דאקטאר, און ער האט באשטימט, **אז דער רבי חיים זאנוויל איז שוין נישט בין החיים**, און ער האט געסטראשעט, אז ער גייט לאזן ווישן פאר די ממשלה, אז מען איז זיך דא צוזאמען געקומען קעגן די פארשריפטן פון די ממשלה.

די חסידים זענען אריין געלאפן צום רבין אין זיין שטוב, ווי דער מנהג איז דאך בבית רוזין, אז די רבי דאוונט ביי זיך אין שטוב, האט דער צדיק געזאגט בזה"ל, "**עס פעלט אים גארנישט, ער דארף נאר טרינקען אביסעלע טיי**", אבער ווען מען האט פראבירט צו געבן טיי, האט ער זיך נישט געוירט, איז דער צדיק אליין ארויס געקומען און געזאגט בזה"ל, "**חיים זאנוויל דו ווילסט טרינקען**", אבער

ער רירט זיך נישט, דאן האט דער צדיק געזאגט, "**חיים זאנוויל איך הייס דיר טרינקען**", דאן האט דער זיידע אויפגעמאכט די אויגן, און זיך אויפגעשטעלט כאחד האדם און מען איז צו געגאנגען צו מוסף.

ביי די דריי יאר אלט איז זיין טאטע הרה"ק רבי משה זי"ע נסתלק געווארן, און די רבי איז געבליבן א קליינער יתום, דאן האט אים די מאמע ענגומען צום ייליגען צדיק משטעפענעשט זי"ע און דארט איז דער צדיק מריבניץ אויפגעוואקסן שוין פון אלס קליין קינד, ער האט ביי דעם צדיק געהאט א געוואלדיגע התקרבות און דער צדיק האט אים זייער מחבב געווען און עס איז געווען נפשו קשורה בנפשו.

ער האט ביי דעם ייליגען רבין געלערנט כל התורה, ווי די ייליגער ריבניצער צדיק זי"ע האט זיך אמאל אויסגעדריקט בזה"ל, "**דער רבי האט מיך געלערנט פון אל"ף בי"ת ביז אותיות דר' עקיבא**", וואס דאס איז סתרי תורה און פארבארגענע ענייניס.

ער האט אין יענע צייט עוסק געווען בתורה יומם ולילה ממש מיט א געוואלדיגע התמדה און געווען אפגעשיידט פון אלע עניני גשמיות, אבער דאס אלעס האט ער געטון מיט א געוואלדיגע באהאלטענקייט, נאר זיין גרויסע רבי האט געוויסט פון זיין גדלות.

איינמאל האט הרה"ק רבי שלמה אליעזר מרגליות זי"ע דערציילט פארן ייליגער ריבניצער זי"ע, אז ווי באקאנט האט דער ייליגער שטעפינעשטער צדיק זי"ע געהאט א צימער ביי זיך אין שטוב, וואס מען האט געריפען "**משיח'ס צימער**", וואס דארט האט ער געהאלטן די ירושה פונעם ייליגער רוזינער זיידע זי"ע, דארט אין דעם שטוב האט מען קיינעם נישט אריין געלאזט.

דערציילט רבי שלמה אליעזר זי"ע, אז זיין טאטע הרה"ק **המקובל רבי ישעי' אשר זעליג** זי"ע האט אמאל געהאט א זכי', אז דער צדיק האט אים אריין געלאזט אין דעם צימער, האט דער ייליגער ריבניצער זי"ע געזאגט, **דאס איז טאקע א גרויסע זכי', איך בין אין דעם צימער געשלאפן פאר 13 יאר.**

ביי די 18 יאר אלט האט דער ייליגער ריבניצער זי"ע געקענט גאנץ ש"ס ישר והפך מיט רש"י און מפרשים, ווי דער ייליגער צדיק האט אליין מעיד געווען אויף זיך בזה"ל, "**ביי די אכצען האט מען שוין געקאנט אויסווייניג גאנץ ש"ס מיט אלע רש"י'ס**".

אויך האט ער געלערנט יונגערהייט ביי הגה"ק **רבי יהודה לייב צירלסאן אב"ד קעשינוב** זי"ע, הי"ד, וואס האט דעם רבין מסמך געווען להוראה, אויך האט ער זיך מסתופף געווען בצלו פון הרה"ק **רבי יהודה אריה לייבוש פרענקל אב"ד בוטשעטש** זי"ע.

ער האט חתונה געהאט מיט **הרבנית הצדקת מרת שרה** ע"ה,
בת הרה"ח **רבי שלמה מרזינה** זי"ע.

נאך די חתונה האט ער זיך מסתופף געווען בצלו פון זיין רבין, און געקענט דארט זיצן פאר וואכן און זיך נישט אוועק רירן, וועו די רעבעצין ע"ה האט דאס דערציילט, האט זי צו געלייגט, **איר מיינט אז מיר האבן געוואוינט גאר ווייט פונעם רבין, ניין אונז האבן געוואוינט איין גאס אהין צו פונעם רבין, און מיט דעם אלעם איז ער געזעצן דארט אן זיך אוועק רירן פון זיין ייליגען רבין זי"ע.**

דער ייליגער ריבניצער זי"ע האט דערציילט, אז ער איז געווען ביים רבין ביי יציאת נשמה, און ער האט אן געכאפט דעם קאפ פונעם רבין, וועו די רבי האט געפרעגט ווער איז דאס, האט ער געזאגט **חיים זאנוויל**, האט דער ייליגער רבי געזאגט "**א חידוש**", און דאס איז געווען דאס לעצטע ווארט פון זיין רבין בעפאר יציאת נשמה, און דער ריבניצער צדיק האט דערציילט, **אז די זייגער אויפן וואנט וואס איז געווען בירושה פונעם ייליגען זיידן דער רוזינער זי"ע, האט זיך ביים יציאת נשמה אפ געשטעלט.**

דער ייליגער ריבניצער צדיק האט געזאגט, פון מיין רבין האב איך באקומען **דעם רוח הקודש און דעם חן און די צורה**, און געזאגט בזה"ל, "**אלעס האט איך געבעטן פונעם רבין, חוץ איין זאך האב איך פארגעסן, אז איך זאל זיך קענען אויסדריקן צווישן מענטשן**", וואס ווי באקאנט האט דער צדיק געפירט א הנהגה חוץ לדרך הטבע און איז געווען

גאר ווייניג מקושר מיט מענטשן אויסער זיינע גאר נאנטע מקורבים וואס האבן באמת פארשטאנען צו זיין עבודה הקודש.

ווי באקאנט האט דער תלמיד דער הייליגער ריבניצער זי"ע כסדר געזאגט, **אז ווי ער גייט אלס, גייט זיין רבי פאראויס**, און ער איז נאך אפילו נאכן פטירה געווען מקושר מיט זיין הייליגען רבין, ער פלעגט זיך אויסדריקן, "**דער רבי שטייט פאר מיר כסדר**".

איינמאל האט מען געפרעגט דעם רבין, וויפיל יאר עס איז שוין פונעם רבין'ס פטירה, האט דער ריבניצער געזאגט, "**איך מיין אפשר זיבן יאר**", וועו די מקורבים האבן זיך געווואונדערט, ווייל עס איז שוין געווען קרוב צו 40 יאר שפעטער, האט דער צדיק געזאגט, **וואס זאל איך טון אז איך זעה דעם רבין ווי איך גיי און ווי איך שטיי**.

נאך די חתונה האט דער צדיק געווואוינט אין **סרביה** אין שטאט **קשאנוב**, שפעטער האט ער זיך געצויגען צום שטאט **ריבניץ**, און דארט האט דער צדיק גאר אסאך מחזק געווען אידן פון שטאט, ער איז דאן שוין געווען באוויסט מיט זיין גדלות בתורה און זיין געוואלדיגע קדושה.

ביים צווייטע וועלט מלחמה איז ער געווען צוזאמען מיט אלע אידן פון שטאט ריבניץ אין געטא אונטער די דייטשן ימ"ש, מען האט דארט ליידער געפיניגט די אידן, און די רבי האט מיט געטיילט דאס זעלבע גורל ווי די אידן, די אידן פון שטאט האבן געבעטן דעם צדיק, אז ער זאל מיט זיין כח דקדושה העלפן און ראטעווען די אידן פון זיין שטאט, האט דער צדיק געזאגט, **אויב וועל איך קענען גיין זיך טובל'ן וועל איך קענען פועל'ן א ישועה**.

דאן איז א גרויסע דייטשע אפיציר אנגעקומען, און ער האט באפוילען פארן צדיק, אז ער זאל גיין ברענגען וואסער פאר זיין פערד, דער צדיק איז געגאנגען צום וואסער ברענגען וואסער פארן דייטש, אבער אין דעם זעלבן צייט האט דער צדיק זיך גע'טובל'ט אין דעם וואסער, און וועו ער איז צוריק געקומען, האט ער געזאגט פאר די אידן, **אז ער האט גע'פועל'ט א ישועה**.

שפעטער האט מען ליידער געטראגען די אלע אידן צום וואלד, דארט האט מען די אידן געהייסן גראבן א קבר ווי מען וועט זיי אלע באגראבן נאכן זיי ל"ע אומברענגען, וועו די גרוב איז שוין געווען גרייט, איז דער הייליגער צדיק צו געגאנגען צום אפיציר, און געבעטן, אז ער זאל געבן רשות פאר די אידן צו דאוונען בעפאר מען הרג'ט זיי, אבער דער רשע דער דייטש האט בשום אופן נישט געוואלט נאכגעבן דעם באגער פונעם צדיק, מען האט זיך אויס געשטעלט ביי די וואנט, און מען האט שוין געהאלטן ביים ר"ל אומברענגען די אלע אידן.

אבער פלוצלונג איז אנגעקומען א העליקאפטער, און פון דארט איז אראפ געקומען א גרויסער דייטשע אפיציר, די רבי איז אן קיין מורא צו געגאנגען צום אפיציר מיט א זעקל וואס האט געהאט אין זיך אלע גאלד און זילבער וואס די אידן האבן מיט גענומען פון שטאט, און די רבי זאגט פארן אפיציר, "**א פרייליכען געבורטס טאג פאר דיר מיין האר**".

דער אפיציר האט גלייך געפרעגט דעם רבין, פון ווי ער ווייסט אז היינט איז זיין געבורטס טאג, אבער די רבי האט געשמייכעלט צום אפיציר און אהין געגעבן דעם גאנצן זעקל מיט גאלד און זילבער אלס א געבורטס טאג מתנה.

דאן האט זיך דער אפיציר אנגעריפן, **לאזט דעם איד לעבן, ער איז א גאר ספעציעלע מאן**, אבער די רבי אן קיין מורא זאגט, **וויב לאזסטו מיך לעבן וויל איך בעטן, אז מען זאל די אלע אידן פון מיין שטאט אויך לאזן לעבן**, און די רבי האט אנגעטראגן פאר דעם אפיציר, **אז די אידן זאל מען נעמען אז זיי זאלן בויען א פארק אין כבוד פון דעם אפיציר**.

לפלא האט דער אפיציר אפילו זייענדיג א רשע א דייטש נאכגעגעבן פארן צדיק, און נאך אפילו צוריק געגעבן דעם זעקל פון גאלד און זילבער און געזאגט, איר ברויכט עס פאר עסן און קליידער, און מען האט טאקע די גאנצע שטאט געפירט, און זיי האבן געבויט דעם פארק, וואס דורך דעם איז די שטאט געווען פון די איינציגסטע וואס האבן דורך געמאכט דעם ביטערן מלחמה און כמעט אלע האבן איבער געלעבט, אלעס מיטן כוח

פון די טבילה פונעם הייליגע צדיק דער ריבניצער רבי זי"ע.

נאך די מלחמה האט זיך דער צדיק צוריק געצויגען צום שטאט **ריבניצה**, וואס איז דאן געווען אונטער די שלטון פון רוסלאנד, דארט האט דער הייליגער צדיק עוסק געווען בתורה מיט א געוואלדיגע מסירת נפש, אויך האט ער דארט באהאלטנעהייט **געמ"ט אידישע קינדער**, וואס דאס האט זיך געגרענעצט מיט מסירת נפש ממש, ווייל ווי באקאנט האבן די רוסישע רשעים געוואלט אויס רייסן יעדעס ביסל אידישקייט פון די אידן דארט אין די מדינה.

מען דערציילט, אז ביי אסאך ברית'ן ווען מען האט געפרעגט דעם רבין, וואסערע נאמען מען זאל געבן פארן קינד, האט דער הייליגער צדיק געזאגט, אז מען זאל געבן "**משה**" נאך זיין הייליגען טאטן, און ער האט צו געלייגט, מיין טאטע איז געווען א ערליכער איד און געוואינטשן אז דער קינד זאל אויס וואקסן א ערליכער איד מיט אזא הייליגע נאמען.

אויך איז ער געווען דער **שוחט** דארט אין שטאט, וואס דאס האט ער געטון מיט א מסירת נפש, כדי די אידן דארט זאלן קענען עסן כשר'ס, צענדליגע מאל האט מען דעם צדיק געכאפט פארשפריטן אידישקייט, און אייביג בדרך נס האט ער זיך ארויס געדרייט פון די רשעים, איינמאל ווען מען האט אים געכאפט און געשטעלט פאר א משפט, האט ער צו געזאגט פארן שופט, **אז אויב ער וועט אים באפרייען, וועט זיין טאכטער געזונט ווערן**, כך הוה די טאכטער פונעם שופט איז געזונט געווארן, און מען האט דעם רבין באפרייט.

אויך איז ער געווען א **מלמד** און ארום געפארן פון שטאט צו שטאט צו לערנען אידישקייט מיט די אידן וואס האבן ליידער כמעט גארנישט געוויסט פון אידישקייט, צוליב וואס די רשעים די רוסן האבן נישט צו געלאזט קיין שום זאך וואס האט געהאט צו טון מיט אידישקייט, עס זענען דא צענדליגע מעשיות ווי מען האט כמעט געכאפט דעם רבין אדער האט מען אים געכאפט לערנען תורה מיט אידישע קינדער, און מיט ניסים איז דער צדיק ניצול געווארן.

ער האט זיך זיין גאנץ לעבן מוסר נפש געווען פאר קדושה און ער האט זיך מיט מסירת נפש גע'טובל'ט יעדן טאג און אפילו אפאר מאל א טאג, אפילו דארט אין רוסלאנד וואס עס האט זיך געגרענעצט מיט מסירת נפש סיי פון די שרעקליכע קעלט אויפן וואסער, און אויך ח"ו אויב מען כאפט אים.

דער הייליגער צדיק האט אפגעראכטן זיין עבודת הקודש מיט א געוואלדיגע קדושה, ער פלעגט קענען אסאך מאל דאוועננן **שחרית ביינאכט**, זיין עבודה איז געווען **למעלה מן הזמן**, רוב מענטשן האבן נישט געקענט מיט האלטן זיין טעגליכע סדר, וויבאלד מען האט נישט געקענט אויס רעכענען וועו מען גייט דאוועננן שחרית, מנחה, אדער מעריב.

אויך דערציילן אידן, אז די עבודת הקודש פונעם צדיק וקדוש תשעה באב איז געווען גאר געהויבען, **דער צדיק איז געזעצן דעם גאנצן טאג מעוטף מיט א זאק, און ער האט געריסן קריעה אויפן חורבן בית המקדש מיט א ברכה, ער האט מקונן געווען אויפן חורבן און אויף צער השכינה מיט בכיות נוראות**.

בשנת תשל"ד איז דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע אנגעקומען קיין **ארץ ישראל**, ער האט דאן געוואוינט קודם אין קרית באבוב אין בת ים, דערנאך אין בני ברק און דערנאך אין ירושלים.

נאך זעקס חדשים איז די רבי געפארן קיין **אמעריקע** פאר א חתונה, און געפלאנט צוריק צו קומען קיין ארץ ישראל, אבער צום סוף האט מען צו געריעדט דעם צדיק צו בלייבן אין אמעריקע, דאן איז דער צדיק קודם געווען אין **מיאמי**, דערנאך האט ער געוואוינט אין **קראון הייטס**, דערנאך האט ער זיך באזעצט אין **סיגייט ברוקלין**, סוף ימיו האט ער געוואוינט אין **מאנסי** ביז צו זיין הסתלקות.

ער איז געווען גאר מקושר צו די צדיקי הדור ובתוכם זיין חבר פון שטעפינעשט הרה"ק **בעל אמרי נועם מסקולען** זי"ע און הרה"ק **רבינו הקדוש בעל דברי יואל מסאטמאר** זי"ע הרה"ק **מסקווירא** זי"ע, און נאך גדולים וצדיקים בדורו.

נאכן פטירה פון די **רעבעצין שרה** ע"ה, האט דער צדיק חתונה געהאט בזיווג שני מיט **הרבנית הצדקת פרידא מלכה** ע"ה, בת הרה"ח **רבי חיים אלכסנדר נייַמאן** ז"ל.

ליידער האט דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע נישט איבער געלאזט קיין זש"ק, אבער האט איבער געלאזט חסידים ומעריצים און הונדערטער קינדער וואס זענען געבוירן געווארן מיט זיין הייליגע ברכות.

דער ציון פונעם הייליגער ריבניצער רבי זי"ע איז היינט צו טאגס איינע פון די פלעצער וואס יעדער איד האט שוין פוקד געווען, 24 שעה א טאג און אפילו 7 טאג א וואך זענען דא דארט אידן וואס זענען מתפלל ביים ציון קדשו פון דעם הייליגען צדיק, און אידן דערציילן גרויסע ישועות און מופתים וואס מען זעט ביי דעם מקום קדוש.

נסתלק לגנזי מרומים **כ"ד תשרי אסרו חג סוכות בשנת תשנ"ו**, ומנוחתו כבוד איז אין **ביה"ח ווישניץ אין מאנסי**.

זכותו הגדול יגן עלינו
ועל כל ישראל אמן.

מעשיות

עס ווערט דערציילט, אז די מאמע פונעם רבי'ן די צדקת מרת יוטא צפורה ע"ה, איז פערצן יאר נאך דער געבורט פון איר ערשטן זון ר' יצחק, נישט געהאלפן געווארן מיט נאך א קינד, זי און איר מאן דער צדיק ר' משה, זענען געווען חסידים פונעם הייליגן צדיק **רבי אברהם מתתיהו משטעפענעשט** זי"ע, אן אייניקל פונעם הייליגן רוזשינער, און זי פלעגט אפט אריינקומען צום רבי'ן און אים בעטן און מוטשען ער זאל איר געבן א ברכה פאר א בן זכר, איינמאל האט זי זיך פאר'עקשנ'ט און געזאגט, "**רבי, איך גיי פון דא נישט אוועק ביז דער רבי גיבט מיר א ברכה פאר א בן זכר**".

ווען דער הייליגער שטעפענעשטער רבי האט געהערט אירע פארצווייפלטע געבעטן, האט ער איר צוגעזאגט, **אז נאך אין יענעם יאר וועט זי זוכה זיין צו א קינד**, די ברכה איז טאקע מקוים געווארן, און אין יענעם יאר איז צו ר' משה און זיין פרוי געבוירן געווארן א זון, וועמען מען האט א נאמען געגעבן "**חיים זאנוויל**", און אזוי איז דער צדיק געקומען אויף דער וועלט אלס א פרי פון זיין רבי'נס ברכה, און זיין גאנץ לעבן איז ער געבליבן צוגעבונדן צום הייליגען שטעפענעשטער רבי'ן מיט לייב און לעבן.

• • •

דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט אמאל געזאגט פאר הרה"ק רבי משה הלברשטאם בעל דברי משה מירושלים זי"ע, אז הרה"ק רבי משה סוליצא זי"ע האט נאך געזאגט בשם הרה"ק **רבי מאיר מפרמישלאן** זי"ע, אז ווען מען האט ח"ו א חולה אין שטוב, זאל מען ליל שישי טרינקען א לחיים און זאגן, **בזכות הרה"ק ר' ישראל בן פערל דער הייליגער קאשניצער מגיד** זי"ע זאלן אלע קראנקע אידן האבן א רפואה.

• • •

דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע פלעגט יעדן **ליל שישי טרינקען א לחיים**, און דאן האט ער געוואונטשן, **בזכות פון דעם גרויסן רבי שלום שכנא מפראהביטש דעם הייליגען ריזינער'ס פאטער, זאל מען זוכה זיין צו א פרייליכן שבת קודש**, און דאן האט ער געהייסן דערציילן א סיפור, און אז מען ווייסט נישט קיין סיפור, זאל מען רעדן פון טישן און בענק, דערנאך האט דער הייליגער צדיק געזאגט, אין זכות פון רבינו **ישראל בן פערל** דער קאזניצער מגיד זי"ע זאלן אלע קראנקע האבן א רפואה שלימה.

• • •

דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט אמאל געזאגט, מענטשן מיינען אז איך נעם ישועות פון הימל און איך ברענג זיי אראפ פאר אידן, די אמת איז, אז איך ברויך גאר שווער ארבעטן פאר יעדע ישועה, איך לייג אריין גאר שווערע ארבעט אויף יעדע זאך וואס איך קען, ווייל ישועות קומען דורך טון דעם רצון השם, און איך לייג דאס אלעס אוועק, אז ווען א איד קומט בעטן א ישועה, קען איך מיט דעם ברענגען א ישועה פאר דעם איד.

• • •

ווי באקאנט האט דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע קיינמאל נישט אפ געזאגט קיין ברית, נאר ווען אימער מען האט דעם צדיק געריפן צו א ברית זיין מוהל, איז דער צדיק געפארן גאר ווייטע וועגן, נאר

כדי צו מקיים זיין די מצוה פון אריין ברענגען א אידיש קינד בבריתו של אברהם אבינו, און דער צדיק האט זיך כסדר אויס געדריקט, **אז איינע פון די סיבות פארוואס ער איז אראפ געקומען אויף די וועלט, איז צו מאכן ברית'ן פאר אידישע קינדער**, און ער האט זיך אויס געדריקט, **אז א קינד וואס ער האט געמ'מל'ט וועט קיין עבירות נישט קענען טון**.

איינמאל נאך אין רוסלאנד האט מען דעם צדיק מכבד געווען מיט א ברית אין א גאר ווייטע שטאט, דער צדיק האט זיך ארויס געלאזט אויפן וועג, און דער דרייוער האט געזען אז די צייט איז קורץ און מען ברויך פארן דאס שנעלסטע וואס מען קען.

אויפן וועג פארענדיג האט דער צדיק געהייסן פארן דרייוער, אז מען זאל ארויס פארן צום קומענדיגען שטעטל, **ווייל ער וויל גיין זיך טובל'ן**, דער דרייוער האט זיך איינגעבעטן ביים רבין, אז מען זאל זיך נישט אפ שטעלן, ווייל מען וועט נישט אנקומען אין צייט, אבער דער צדיק האט זיך נישט געלאזט און מען איז ארויס געפארן צום נאנסטן שטעטל.

די רבי איז אריין אין וואלד און געגאנגען צום טייך זיך טובל'ן, דער דרייוער שטייט און ווארט די רבי זאל שוין ארויס קומען, אבער דער רבי האלט זיך אויף לענגער ווי געווענליך, נאך א שטיק צייט איז דער צדיק צוריק געקומען מיט נאסע פיאות און זאגט לאמיר גיין.

מען איז אנגעקומען גאר שפעט, אבער נאך אין צייט צו מאכן דעם ברית, אבער אזוי ווי זיי קומען אריין אין שטוב פון די עלטערן, זאגט מען פארן רבין, **זייער גוט אז די רבי איז אנגעקומען שפעט, ווייל נישט צו לאנג צוריק זענען דא געווען די רוסישע אפעצירן, ווייל מען האט ביי זיי גע'מסר'ט אז עס קומט פאר א ברית, אבער וויבאלד די רבי איז נאכנישט דא געווען, האבן זיי גארנישט געזען, און יעצט ממש זענען זיי זיך געגאנגען**, דאן האט דער דרייוער גאר גוט פארשטאנען, פארוואס די רבי האט זיך אזוי לאנג אויפגעהאלטן אין וואלד ביים זיך טובל'ן.

• • •

א איד וואס איז געווען א קינד בשעת מעשה האט דערציילט, איין נאכט איז צום רבין אנגעקומען א פרוי מיט א קליינע בעבי און זאגט פארן רבין, רבי, מיין מאן האלט ליידער נישט קיין אידישקייט און ער וויל בשום אופן נישט מאכן קיין ברית פארן נייעם געבוירן קינד, אבער איך וויל זייער שטארק מאכן א ברית, דערפאר האב איך געבראנגט דעם קינד אינמיטן די נאכט, אז די רבי זאל קענען מאכן א ברית, אבער די רבי האט געהייסן אז מען זאל ווארטן ביז עס ווערט טאג, כדי מען זאל מאכן דעם ברית צופרי.

צופרי האט די רבי געמאכט דעם ברית פארן קינד, אבער ביים ברית האט מען נישט געקענט אפשטעלן די בלוט, און וואס די רבי האט פראבירט האט נישט געהאלפן.

דאן האט די רבי געהייסן יעדן איינעם ארויס גיין פון שטוב, און די רבי איז געבליבן מיטן קינד אין שטוב, אבער דער איד זייענדיג באהאלטן אונטער די טיש האט צו געזעהן וואס די רבי האט געטון.

די רבי האט זיך געשטעלט ביים וואנט, און מיט בכיות נוראות האט ער זיך געבעטן צום באשעפער ווי א קינד צו זיין טאטן, **רבונו של עולם, וואס האב איך דען דא געטון, איך האב געמאכט א ברית פאר א אידישע נשמה, איך האב מיך מוסר נפש געווען אז דער קינד זאל באקומען א ברית ווי א אידיש קינד, אויב וועט די קינד ח"ו שטארבן, וועט די טאטע ח"ו נקמה נעמען און עס וועט ארויס קומען א גרויסע חילול השם.**

ווען דער הייליגער צדיק האט געענדיגט זיין תפילה, איז ער צוריק צום קינד, און לפלא די בלוט האט זיך אפ געשטעלט און ער האט געקענט צוריק געבן דעם קינד צו די מאמע געזונט און פריש, און מען האט געזען א שמייכל און שמחה אויפן פנים פונעם רבין, אז ער האט זוכה געווען און מצליח געווען אריין צו ברענגען נאך א אידיש קינד בבריתו של אברהם אבינו, דאס איז געווען די געוואלדיגע מסירת נפש פון דעם צדיק וקדוש אויף יעדע מצווה.

• • •

דערציילט א איד, וואס איז געווען דאן אין שטוב פונעם רבין אין רוסלאנד, וואס ווי באקאנט האט דער צדיק פון קיינעם נישט מורא געהאט,

נאר פונעם איין איינציגסטע באשעפער, ער האט געמאכט ברית'ן פאר וועך עס איז געקומען בעטן, און דער צדיק האט געזומען דעם אחריות אויף זיך.

איין טאג האבן די רוסישע ממשלה אפ געמאכט, אז זיי האבן שוין גענוג באווייזען אז דער צדיק טוט זאכן וואס זענען קעגן דעם ממשלה, זענען די ק.ג.ב. געקומען צום שטוב פונעם צדיק, כדי אים ח"ו צו ארעסטירן און אפשיקן קיין סיביר, ווען זיי זענען אנגעקומען האט די רעבעצין געשריגן, "**חיים זאנוויל אנטלויף**", אבער די חברה זענען אריין געקומען אין שטוב און געזיכט דעם רבין אין דעם גאנצן שטוב, **די רבי איז געזעצן ביים טיש ווי אייביג, אבער די רשעים האבן דעם רבין נישט געזען**.

• • •

א איד פון שטאט מונקאטש איז געווען זייער קראנק אויף די מאגן, און די דאקטאר האט געהייסן אז מען זאל מאכן אן אפעראציע, די וואך בעפאר די אפעראציע איז דער איד געקומען קיין ריבניץ צום הייליגען צדיק אויף שבת קודש, צו נעמען א ברכה אז די אפעראציע זאל דורך גיין בשלום.

שבת קודש ביים סעודה צופרי האט מען אריין געברענגט די טשאלענט, און דער הייליגער צדיק האט געטיילט פון די טשאלענט פאר די אידן ביים טיש, אויך פאר דעם איד האט די רבי געגעבן א טעלער טשאלענט, אבער דער איד וויבאלד ער האט געהאט דעם קראנקהייט אויף דעם מאגן האט געזאגט פארן רבין, אז די דאקטאר האט געזאגט, נישט צו עסן קיין שווערע עסן, און די טשאלענט איז גאר שווער אויפן מאגן האט ער זייער מורא צו עסן דערפון.

אבער די רבי האט געזאגט פאר דעם איד, **עס פונעם טשאלענט לכבוד שבת קודש עס וועט דיר אי"ה נישט שאטן**, דער איד האט בלית ברירה מסכים געווען און געגעסן פון דעם טשאלענט, אבער דער איד איז געווען זייער באזארגט אז עס גייט אים שאטן, די גאנצע שבת איז ער געווען גאר שטארק באזארגט.

אבער אזוי ווי דער שבת איז דורך געגאנגען, און ער האט ב"ה געשפירט גוט, האט זיך דער איד בארואיגט, בעפאר דעם אפעראציע האט דער דאקטאר געמאכט נאך איין סקען, כדי צו זען דעם פלאץ וואס מען דארף אפעריירען, אבער ווי פארוואונדערט איז דער דאקטאר געווען, **וועלן ער האט נישט געטראפן גארנישט אויף דעם פלאץ, בזכות פון די מאכלי שבת קודש פונעם צדיק איז דער איד אויס געהיילט געווארן**.

• • •

צענדליגע מעשיות דערציילען אידן, ווי דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט מרגיש געווען אויב איינער איז געווען אין מקו', און ער האט מקפיד געווען נישט צו געבן די האנט פאר איינעם וואס איז נישט געווען אין מקו'.

ביים טיש האט געקענט אריין קומען א איד, און דער צדיק האט געשריגן פון אויבן אן, "**גיי אין וואסער**", גאר אסאך אידן האבן פראבירט צו איבער קלוגען דעם צדיק, אבער דער צדיק האט דאס יעדעס מאל מרגיש געווען מיט זיין גרויסע קדושה.

• • •

הרה"ח רבי מענדל פוטערפאס זי"ע האט דערציילט, אז ער האט אסאך עוסק געווען מיטן הייליגער ריבניצער רבי זי"ע אין רוסלאנד מיטן אפרעכטן ברית'ן און נאך פעולות לטובת די אידן אין רוסלאנד.

איין טאג זענען די צוויי געגאנגען צו א ברית, אבער דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט געווואלט גיין אין מקו' בעפארן גיין צום ברית, אינדרויסן איז געווען 30 אונטער זערא עס איז געווען א געפערליכע פרעסט, אבער דער הייליגער צדיק גייט צום טייך זיך טובל'ן.

דערציילט רבי מענדל, אז ער האט נאר אריין געלייגט א פיס אינעם וואסער און ער איז כמעט פארפרוירען געווארן, אבער דער הייליגער צדיק איז אריין אין דעם טייך שטייטערהייט כאילו ער גייט אריין אין א ווארעמע מקו', וועך דער צדיק איז ארויס האב איך געמיינט אז ער גייט פרירען פון קעלט.

אבער לפלא האב איך געזען ווי עס גייט א פארע פונעם גוף קדוש פונעם צדיק, בשעת די רבי האט זיך אנגעטון איז א גוי דורך געגאנגען, און פארן צדיק האט זיך געדאכט אז ער האט געקוקט

אויפן גוי, **דער צדיק האט זיך נישט געזוימט, נאר גלייך זיך צוריק אויסגעטון און צוריק אריין אין טייך זיך טובל'ן.**

• • •

איינמאל האט מען ביים הייליגען ריבניצער רבי זי"ע געריידט פון דעם סגולה, אז צו דערמאנען דעם נאמען "**לוי יצחק בן שרה סאשה" פונעם הייליגען סניגורן של ישראל מברדיטשוב זי"ע**, איז א סגולה פאר אלע ישועות, האט זיך דער הייליגער ריבניצער רבי ארויס געכאפט, אז ווען מען וועט זאגן "**חיים זאנוויל בן יוטא צפורה**", וועט עס פונקט אזוי העלפן, און לפלא איז דער ריבניצער רבי'ס יארצייט א טאג בעפאר דעם הייליגען בארדיטשעווער רבי זי"ע.

• • •

אפאר יאר צוריק האט א איד פון אמעריקע געהאט שוועכע צייטן אין ביזנעס און ער האט געבעטן א גרויסע הלוואה, ער האט זיך גאר שטארק געמיטשעט צו באקומען דעם הלוואה, אבער יעדע וועג וואס ער האט פראבירט איז נישט דורך, איין טאג האט אים איינער געזאגט עפעס וואס האט אויס געזען אז עס וועט דורך גיין, אבער די לעצטע מינוט האט זיך דאס פארהאנקערט און דאס האט אויך אויס געזען ווי עס גייט נישט דורך גיין.

ערב ראש חודש איז דער איד אריבער צום ציון הקדוש אין מאנסי פונעם הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, און געזאגט דארט תהילים און געשריבן א קוויטל, און בתוך הדברים האט ער געשריבן די ווערטער אין אידיש, "**די הלוואה זאל דורך גיין**".

דאס איז געווען **ערב ראש חודש תמוז**, **ג' אב דריי טאג שפעטער איז דער הלוואה דורך חוץ לדרך הטבע**, דער וואס האט געגעבן די געלט האט געזאגט, אז ער האט נאך קיינמאל נישט געהאט אזא זאך אז א הלוואה אזוי ווי דעם זאל צום סוף דורך גיין, אלעס מיטן כוח של אותו זקן דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע.

• • •

ווי באקאנט האט מען כסדר געזען ווי דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט מרגיש געווען מחשבות ביי אידן וואס זענען אריין געקומען צו אים זיך מזכיר זיין, איז געווען א איד וואס האט געהאט א בחור אין די יארן פון שידוכים און דער בחור האט געהאט א גרויסע בארד און דאס האט אים געמאכט אויס זעהן עלטער ווי ער איז באמת געווען.

האט דער טאטע געבעטן דעם בחור, אז ער זאל אביסל אונטער שניידן די בארד כדי ער זאל נישט אויס זעהן עלטער, דער בחור זייענדיג א חסידישע בחור האט נישט געהאט קיין חשק דאס צו טון, איז דער בחור אריבער מיטן טאטן צום הייליגען ריבניצער רבי זי"ע כדי צו פרעגן וואס די רבי האלט, אבער אזוי ווי זיי קומען אריין צום רבין, האט די רבי אן געכאפט די בארד פונעם בחור און געזאגט "**א שיינע בארד**", מער האט נישט אויס געפעלט, ווייל זיי האבן פארשטאנען דעם תירוץ.

• • •

הרה"ג רבי מנחם ווייסמאנדל שליט"א רב דקהל תורת חמד נייטרא מאנסי האט דערציילט א מעשה וואס ער איז געווען דערביי, ווען ער האט געלערנט אין לעיקוואד, האבן זיך עטליכע בחורים אפגעשמועסט צו גיין זאגן סליחות ביים הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, איז דארט געווען איין בחור וואס האט שוין געהאט אנגעהויבן **אשרי**, אבער ווען ער האט געהערט אז מען גייט צום רבין, האט ער זיך אויך מיט געכאפט.

ווען דער הייליגער ריבניצער רבי איז אריין געקומען צו סליחות, האט ער געפרעגט אויב עס איז דא א מנין אידן וואס האבן נאכנישט געזאגט קיין סליחות, האט מען געזאגט אז יא, איז דער הייליגער צדיק צוגעגאנגען צו דעם איינעם בחור און פרעגט אים, **די האסט נישט געזאגט קיין סליחות**, **זאגט ער ניין**, פרעגט די רבי די האסט גארנישט געזאגט, האט דער בחור מודה געווען, אז ער האט שוין געזאגט **אשרי**, און דאס האט דער הייליגער צדיק גלייך מרגיש געווען מיט זיין גרויסע קדושה, האט די רבי געהייסן אריין רופן א אנדערן איד וואס האט נאכנישט געזאגט קיין סליחות.

• • •

איין טאג איז א קינד ארויס געפאלן פון א פענסטער פון צוויי שטאק הויער, דאס קינד איז אריין אין א קאמא און מען האט אים נישט געקענט דערוועקן, מען האט דעם קינד אריין געטראגן אין שפיטאל, און די דאקטאר האט געזאגט אז מען קען דעם קינד נישט אפערירן, און דער דאקטאר

האט געזאגט אז אזוי וועט דעס קינד לייַדער נישט לאנג אנהאלטן.

מען האט גלייך געשיקט א קוויטל צום ייליגער ריבניצער רבי זי"ע, דער ייליגער צדיק האט דאן געהאלטן אינמיטן זיין ייליגע עבודה פון תיקון חצות, אבער ער האט זיך גלייך אפגעשטעלט און געזומען דעם קוויטל, גלייך האט דער ייליגער צדיק געזאגט **אז ער וויל גיין אין מקו'**.

אין מקו' האט דער צדיק געהייסן פארן גבאי אז ער זאל בשעת יעדן טבילה זאגן דעם נאמען פונעם קינד און די נאמען פון די מאמע, און אזוי האט דער צדיק אפגעראכטן זיין ייליגע עבודה ביים זיך טובל'ן, אזוי ווי דער צדיק איז ארויס פון די מקו' האט ער זיך אנגערופן, "**דאס קינד איז סטאביל און איז אויף**", יענע מינוט איז אריין געקומען א רוף, אז דאס קינד האט זיך אויפגעוועקט און איז אינגאנצן ביי זיך, דער דאקטאר האט געזאגט **אז דאס האט געמיזט זיין א גרויסע מופת, ווייל ער האט דאס נאך קיינמאל אין זיין לעבן נישט געזען.**

• • •

ווי באקאנט האט דער ייליגער ריבניצער רבי זי"ע גאר אסאך עוסק געווען אין תענית׳ים און סגופים, און דער צדיק האט מיט זיינע תענית׳ים גאראטעוועט אידישע קינדער, ווי דער צדיק האט זיך אמאל ארויס געכאפט מיט די ווערטער, "**איך פאסט פאר די טובה פון אחינו בני ישראל, און איך האב מורא נישט צו פאסטן, ווייל איך האב מורא אז עס וועט שאטן, און איך וויים נישט וויער עס וועט ח"ו נפגע ווערן דורך דעם**".

האט פאסירט איינמאל שוין אין אמעריקע, ווען מען האט מכבד געווען דעם ריבניצער רבי זי"ע אלס מוהל ביי א ברית, און נאכן ברית איז דער צדיק אריין אין שטוב פונעם רב פון שוהל, און מען האט דארט געמאכט א לחיים, און דער רב האט געגעבן פארן צדיק א שטיקל מזונות, און דער צדיק האט דאס געזומען און האט דאס איינגעוויקלט אין א פאפיר און דאס אוועק געלייגט.

דער רב האט געפרעגט דעם צדיק, פארוואס ער עסט דאס נישט יעצט, **האט דער צדיק געזאגט אז ער פאסט יעצט און ער וועט שוין טוען זיין פון די מזונות שפעטער ביינאכט נאכן אויס פאסטן**, האט דער רב געפרעגט דעם ריבניצער רבי זי"ע, פארוואס פאסט די רבי יעצט נישט אויס, **די מזונות איז דאך פון א סעודת ברית און עס איז דא א דעה אין שלחן ערוך אז דאס איז א סעודת מצוה דאורייתא**.

האט דער צדיק געזאגט, אז לכתחילה האט ער טאקע וועגן דעם נישט געוואלט נעמען דעם כיבוד אלס מוהל, ווייל ער פאסט היינט און ער האט מורא געהאט אז מען וועט אים מכבד זיין צו עסן, אבער ער האט נישט געוואלט אויף געבן אויף די מצות ברית, אבער דערציילט די ריבניצער רבי, אז נאך אין רומענא האט מען אים איינמאל מכבד געווען אלס מוהל, און דארט זענען געווען גדולי הדור וואס האבן אים זייער געבעטן אז ער זאל יא ברעכן דעם תענית, און ער האט זיי נישט געקענט אפ זאגן.

דערציילט דער ריבניצער רבי זי"ע, **אז ליידער זענען 60 אידן יענעם טאג פארכאפט געווארן אין מיליטער**, און דער צדיק האט אויס געפירט מיט גרויס צער בזה"ל, "**און איך מיין, אז אויב איך וואלט געפאסט, וואלט איך זיי אויסגעלייזט**", הערנדיג די ווערטער האט דער רב געגעבן א היתר פארן ריבניצער רבי זי"ע, אז ער זאל ווייטער ממשיך זיין זיין מנהג פון פאסטן אפילו ביי א סעודת ברית.

• • •

אין די צייט וואס דער צדיק דער ריבניצער רבי זי"ע האט געווואוינט אין ארץ ישראל, איז צו אים געקומען א יונגערמאן און זיך מזכיר געווען, אז ער איז נאכנישט געהאלפן געווארן מיט זש"ק, **האט אים דער צדיק געהייסן צוויי מאל פאסטן א טאג צוזאמען מיט אים דער ריבניצער רבי זי"ע, און דער איד זאל זיין אינעם מנין ביי מנחה.**

און דאן האט דער צדיק געהייסן פארן יונגערמאן, אז ער זאל קומען זיך טובל'ן ערב שבת קודש לכבוד שבת אינעם קוואל ווי דער צדיק פלעגט זיך טובל'ן, און ער די רבי וועט זיך צו יאגן מיטן דאוונען שחרית פרייטאג, וויבאלד דער יונגערמאן האט געווואוינט אינדרויסן פון ירושלים, און ער זאל נאך קענען אן קומען אין צייט אהיים אויף שבת.

יענעם ערב שבת קודש איז דער יונגערמאן געגאנגען מיטן רבין טובל'ן אינעם קוואל, די רבי אליין האט זיך גאר אסאך מאל געזטובל'ט, און דאן האט די רבי געהייסן דעם יונגערמאן זיך טובל'ן און דער יונגערמאן האט לויטן ציווי פונעם רבי'ן זיך געזטובל'ט 10 מאל, דאן האט דער צדיק געזאגט בזה"ל, "**בוסט געהאלפן, דער טבילה איז ווערד געווען מיליאנען**".

און דער צדיק האט געבעטן, אז דער יונגערמאן זאל אים לאזן וויסן ווען ער ווערט געהאלפן, צום יאר האט דער איד געהאט א מיידל, און ווען די רבי האט דאס געהערט איז ער געווען זייער בשמחה און ער האט זעזאגט, אויב וואלט דער איד געהאט א בן זכר, וואלט איך געברויכט פארן קיין ארץ ישראל.

• • •

עס ווערט דערציילט א מעשה נפלא פון די צייטן וואס די רבי דער הייליגער ריבניצער זי"ע איז געווען אין געטא ביי די צווייטע וועלט מלחמה, ווערט דערציילט, אז די דייטשן האבן חוץ לדרך הטבע דעם רבי'ן געגעבן רשות צו גיין און קומען, **און ער פלעגט יעדן ערב שבת ארויסגיין פון דער געטא צום טייך זיך צו טובל'ן לכבוד שבת**, עפעס וואס דאס אליין איז געווען א גרויסע וואונדער, ווייל די רשעים די דייטשן האבן דאס פאר כמעט קיינעם נישט געטון, אבער מן הסתם האט דער צדיק מיט זיין קדושה נושא חן געווען ביי די רשעים.

איין ערב שבת איז ביים טייך געשטאנען אויף די וואך א נייער סאלדאט, וואס האט אים קיינמאל נישט געזען און נישט געווארט פון זיין רשות, "**האלט! שטעל דיך אפ!**" האט דער סאלדאט געשריגן, "**מאך נישט קיין איין טריט ווייטער, אויב דיין לעבן איז דיר טייער**", דער רבי האט פארשטאנען אז יענער גייט אים שיסן, האט ער זיך אויסגעדרייט און אנטלאפן מיט אלע כוחות, און ווען ער האט שפעטער דערציילט די מעשה האט ער געזאגט, "**א פויגל האט נישט געקענט פליען שנעלער ווי איך בין דעמאלט געלאפן**".

ווען דער הייליגער ריבניצער איז אנגעקומען צוריק אין בית המדרש, ווארו אידן האבן שוין געווארט אויף אים צו דאווענען מנחה און קבלת שבת, האט דער צדיק אבער אן טבילה נישט געווארטלט אנהייבן, איז ער ארויס אין גאס, **געפונען א גרויסן בארג שניי, הויך געגוג אים אינגאנצן צו באדעקן, און זיך אריינגעטונקען אינעם שניי**, און ערשט דערנאך איז ער צוריק אריין אין שול און זיך געשטעלט דאוונענען.

• • •

ווי באקאנט איז דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע געווען באוויסט, אלס א **בעל רוח הקודש נפלא**, דער צדיק האט מיט זיינע הייליגע אויגן געזען זאכן וואס אנדערע האבן נישט געזען, האט דערציילט זיין משמש בקודש הרה"ח **ר' משה הערש בערקאוויטש**, אז איינמאל, פאר זיי זענען ארויס פון מקוה, האט אים דער רבי געזאגט, "**די לצים זענען אויפן וועג**", האט דער משמש ר' משה הערש געזאגט, **ווען דער רבי האט עפעס געזאגט, האב איך געוואוסט אז מען דארף עס נעמען ערנסט, ווייל דער הייליגער ריבניצער האט נישט געדעדט קיין איבעריגע ריידט**.

נישט מער ווי דריי מינוט שפעטער איז אריינגעקומען א גרופע יונגע בחורים, און זיי האבן אנגעהויבן רעדן צום רבי'ן מיט גרויסע חוצפה, "**ווען גייט דער רבי זיך שטעלן דאוונענען**", האט איינער געפרעגט, און די אנדערע האבן הויך געלאכט ווי חוזק צו מאכן פונעם רבין, "**איך האב ברוך השם א מנין אן אייך**", האט דער רבי געענטפערט מיט א רואיגן שמייכל, און דער הייליגער ריבניצער זי"ע האט זיך בכלל נישט וויסענדיג געמאכט פון א פאר וויצלעך פון יונגע בחורים, ווען זיי זענען אוועקגעגאנגען, האט זיך דער רבי אויסגעדרייט צו ר' משה הערש און געזאגט, "**נו, משה, האב איך דיר נישט געזאגט אז זיי קומען**".

• • •

דער געטרייער משמש בקודש ביים הייליגען ריבניצער זי"ע, ר' יצחק תהילים, האט דערציילט, אז ער האט זיך אמאל געוואונדערט און געטראכט ביי זיך, "**ווי קומט עס אז דער רבי איז קיינמאל נישט פארשיקט געווארן קיין סיביר, ווען אנדערע זענען פארשיקט געווארן פאר פיל קלענערע זאכן**", ער האט עס נישט ארויסגעזאגט, נאר געטראכט ביי זיך, אבער לפלא, האט דער רבי זיך אליין אנגערופן, "**דו מוזט דאך פארשטיין, די נידעריגע קא-גע-בע אגענטן האבן נישט געהאט קיין מאכט, זיי האבן**

געמוזט שיקן באריכטן קיין קיעוו, און פון דארט זענען ארויס די באפעלן, און ווייל איך האב געהאט נאנטע מענטשן אין קא-גע-בע, האבן זיי געזארגט אז די באריכטן זאלן ווערן צעריסן".

אבער ר' יצחק זאגט, אז דאס איז נישט די גאנצע מעשה, ווייל א רב וואס קען גוט רוסיש האט נאכגעזוכט אין די ארכיוון פון קא-גע-בע, און געטראפן אסאך באריכטן איבער "**אבראמאוויטש**", און פיל מאל שטייט דארט, "**מען האט אים געזוכט און נישט געפונען**", און דער הייליגער ריבניצער אליין האט אמאל דערציילט, אז איינמאל איז ער געזעסן אויף זיין בענקל, און די רעבעצין איז געשטאנען ביים פענצטער, פלוצלינג האט זי דערזען די קארס פון קא-גע-בע פארן צום הויז, און זי האט געשריגן, "**חיים זאנוויל, באהאלט דיך! זיי קומען!**", אבער דער רבי איז געבליבן זיצן אויפן ארט, די אגענטן זענען אריין און געזוכט אין גאנצן שטוב, "**איך האב זיי געזען**", האט דער רבי געזאגט, "**אבער זיי האבן מיך נישט געזען**".

• • •

עס ווערן דערציילט צענדליגע מעשיות, ווי אזוי דער קא-גע-בע האבן כסדר פראבירט צו כאפן דעם הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, אויף אים האבן זיי שוין געהאט גאנצע ליסטעס מיט "**עבירות**", אבער זיי האבן אים נישט געקענט כאפן ביי די מעשה, האבן זיי אונטערגעשיקט איינעם פון זייערע מענטשן, ער זאל זיך מאכן פאר א צעבראכענעם איד וואס שמאכט אונטער די קאמוניסטן, יענער איז געקומען צום רבי'ן, געווייזט אז ער האט גארנישט, און געבעטן צדקה, דער רבי האט נישט לאנג געקלערט און אויסגעלייגט זיין קעשענע, אלע פרוטות וואס ער האט געהאט, און עס אים געגעבן.

עטליכע טעג שפעטער איז דער קא-גע-בע געקומען צום רבי'נס שטוב און אים ארעסטירט, אין געריכט האט מען אים פארגעלייגט א לאנגע מגילה פון "**פארברעכנס**", און בעיקר דעם שרעקליכן חטא **אז מען האט אים געכאפט געבן צדקה**, וואס איז געווען קעגן די קאמוניסטישע געזעצן, דער הייליגער ריבניצער רבי איז געשטאנען שטיל און געקוקט אויפן שופט, און נאך עטליכע מינוט האט ער אויפגעהויבן די אויגן און געזאגט, "**איידער דו נעמסט דיך אויף מיר, גיב א קוק וואס טוט זיך ביי דיר אינדערהיים, דיין ווייב ליגט אין בעט און האלט ביים שטארבן**".

דער שופט האט אנגעהויבן ציטערן, און ער האט נישט פארשטאנען וואס דער רבי ווייל, אבער ער האט געזען מיט וואספארא ערנסטקייט דער רבי רעדט, האט דער שופט געזאגט, "**אויב איר זעט אז זי איז קראנק, קענט איר דאך אויך זען אז זי זאל געזונט ווערן**", האט דער רבי צוגעזאגט אז זי וועט געזונט ווערן, אבער מיט איין תנאי, "**אז מען לאזט אים פריי**", אזוי איז געווען, "**די פרוי איז געזונט געווארן, און דער רבי איז באפרייט געווארן**".

• • •

עס ווערט דערציילט, אז איינמאל האבן די רשעים די קא-גע-בע געכאפט דעם רבין דעם הייליגען ריבניצער זי"ע, אבער אויפן וועג צום תפיסה האבן די פאליציאנטן באמערקט **אז דער רבי איז נישטא**, מען האט אים געזוכט, און געטראפן נישט ווייט, **שטייענדיג אין א טייך און זיך טובל'ן**, האבן זיי אים פריי געלאזט, זאגנדיג, "**אויב ער איז אזא משוגענער, אז ער האט געקענט אנטלויפן, און אנשטאט דעם שטייט ער דא אין טייך, קען מען אים לאזן גיין**".

• • •

א הויז-בחור ביים הייליגען ריבניצער רבי'ן האט דערציילט, אז דער רבי האט זיך יעדע נאכט איינגעשפארט ביי **תיקון חצות**, פון פינף ביז אכט שעה, ביז אינדערפרי, און קיינעם נישט אריינגעלאזט, אפילו נישט די משמשים, איינמאל האט דער בחור זיך געוואגט אריינצוקוקן דורכן שליסל-לאך, און ער האט געזען א גאר הייליגע מראה, **דער רבי זיצט אויף דער ערד, ארומגערינגלט מיט שווארצע ליכט, אזוי אז א היץ איז געקומען פון אלע זייטן, דער רבי האט אנגעטון אן אלטן רוסישן היטל, א זאק אויפן גוף, און זיך באגאסן מיט אש אויפן קאפ, ביז עס איז אראפגערונען פון אלע זייטן, און אזוי האט ער געזאגט תיקון חצות מיט געוויין, שטיל, בקול דממה דקה**, ווען ער האט געענדיגט, האט ער אלעס אוועקגעלייגט, זיך אפגעוואשן דאס פנים, ווי גארנישט איז געשען.

• • •

עס האט דערציילט איינע פון די רוסישע אידן, וואס איז נאך געווען אין רוסלאנד צוזאמען מיטן הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, אז דער צדיק איז געווען שטארק באוויסט אלס א **בעל רוח הקודש**

און א בעל מופת עצום, אפילו די גוים האבן געוויסט צו זאגן, אז מיט דעם איד טאר מען זיך נישט אנהייבן, ווייל עס וועט זיך נישט גוט אויסלאזן, און די גוים פלעגן קומען פאר ברכות און ישועות צום הייליגען ריבניצער רבי.

איין טאג איז דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע געזעסן מיט קינדער און מיט זיי געלערנט תורה, דאן איז אריין א מסירה אויפן צדיק אז ער לערנט אידישקייט מיט אנדערע, וואס דאס איז געווען איינע פון די גרעסטע עבירות אין רוסלאנד, **עס האבן זיך אראפגעלאזט א מחנה קא-גע-בע אגענטן צוזאמען מיט זייער אויבער-האר צו גיין ארעסטירן דעם רבין**, וועלן זיי זענען אנגעקומען נאנט און מען האט זיי געזען קומען, **זענען אלע קינדער גלייך אנטלאפן אדער זיך גוט באהאלטן**, דערציילט יענער איד, **אז ער האט זייער געוואלט זען וואס דא גייט זיין, האט ער זיך באהאלטן דארט אין שטוב אין א שאפע**.

די רוסישע חברה זענען אריינגעקומען צוזאמען מיט זייער הויפט, און האבן אנגעהויבן שרייען אויפן רבין, אז ער לערנט אידישקייט מיט קינדער און האבן אים געסטראשעט מיטן ערגסטן, אבער דער רבי האט זיך נישט דערשראקן בכלל, דער הויפט האט דארט געהאט מיט זיך א יונגען טאכטער **וואס איז ל"ע געבוירן געווארן בלינד**, האט דער הייליגער ריבניצער רבי געזאגט פארן הויפט, "**אויב די וועסט מיך אפלאזן, וועל איך אויסהיילן דאס מיידל און זי וועט קענען געהעריג זען**".

דער הויפט האט מסכים געווען, דער הייליגער ריבניצער רבי האט צוגערופן דאס מיידל, און ער האט געוויזן פארן מיידל א פאפיר וואס האט געהאט קאלירן, און געפרעגט דאס מיידל, "**וואסערע קאליר איז דאס**", און דאס מיידל האט גלייך געענטפערט, האט זיך דער הייליגער ריבניצער אנגערופן, "**זי זעהט דאך געהעריג**", און דאס מיידל האט ארויסשפאצירט פון שטוב זענדיג כאחד האדם, פארשטייט זיך אז ער האט גלייך געלאזט דעם רבין פריי.

• • •

עס ווערט דערציילט, אז איינער האט אמאל איבערגעלאזט א פעדער אויפן ריבניצער רבי'נס טיש, וועלן דער רבי האט עס באמערקט, האט ער עס געזומען אין האנט און מיט שמחה געזאגט, "**מען גייט מקיים זיין השבת אבידה**", די גבאים האבן עס געוואלט נעמען פון אים, און זיי וועלן דאס שוין אפגעבן פאר יענעם איד, אבער ער האט עס נישט ארויסגעלאזט, ער האט געהייסן רופן דעם בעל אבידה ער זאל קומען נעמען דעם פעדער, און אפאר שעה, ביז יענער איז געקומען, **איז דער צדיק ארומגעגאנגען מיט דער פעדער אין האנט מיט גרויס פרייד, אז ער טוט א מצוה**.

• • •

עס האט דערציילט א איד, אז נאך אין רוסלאנד זענען צוויי אידן אמאל געקומען צום רבי'ן זיך מזכיר זיין, פארשטייט זיך אז יענע צייט איז דער וועג צו גיין צום רבין געווען אביסל שרעקעדיג, ווייל מען האט כסדר מורא געהאט אז די חברה קוקן נאך מענטשן וואס גייען צום רבין, אבער לפלא, וועלן זיי זענען געגאנגען אויפן וועג, **האבן זיי נישט באגעגענט קיין לעבעדיגע נפש אויפן וועג**, ארויסגייענדיג פונעם צימער, האט איינער געזאגט צום צווייטן, "**לאמיר כאפן א שפאציר, עס איז דאך געווען א פיינער וועג**", האט זיך דער הייליגער ריבניצער רבי אנגערופן, "**מיינט איר אז איך וועל אייך נאכאמאל אויסרייניגן דעם וועג**".

• • •

עס ווערט דערציילט, אז א איד ר' יעקעלע פוקס האט דערציילט, אז ער האט אמאל באמערקט, אז דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע **האט געהאט לאנגע האר**, און האט געטראכט ביי זיך, "**עס איז דאך באקאנט אז לאנגע האר זענען א קליפה, איז ווי פאסט עס פאר אזא קדוש וטהור, צו גיין מיט לאנגע האר**", ער האט עס נישט געמיינט אלס קשיא, נאר עס איז אים געווען אינטערעסאנט, פלוצלונג האט זיך דער הייליגער ריבניצער רבי אויסגעדרייט צו אים, כאטש עס זענען דארט געווען נאך מענטשן, און האט אים געזאגט, "**איך האב א ענין פארוואס איך שער זיך נישט לעצטנס**", ער איז געבליבן ערשטוינט, זענדיג אז די רבי האט ממש געליינט זיינע מחשבות.

• • •

ר' יצחק תהילים וואס איז געווען א נאנטער מענטש ביים הייליגען ריבניצער זי"ע האט דערציילט, אז דאס ערשטע מאל וואס ער איז געקומען צום רבי'ן איז געווען, וועלן זיין שוואגערס

ברודער איז געלעגן אין מאונט סיני שפיטאל מיט גאר הויך פיבער, און די דאקטוירים האבן אויפגעגעבן די האפענונג, און זיי האבן געזאגט אז אין א טאג צוויי וועט ער אריינפאלן אין "**סעפטיק שאק**", רחמנא ליצלן, און זיי האבן אויפגעגעבן האפענונג.

ער האט געהאט געהערט פון א רוסישן רבי'ן א בעל מופת, און מיט זיין ברודער זענען זיי געקומען בעטן א ברכה, דער הייליגער רבי האט פשוט און רואיג אויסגעהערט וואס זיי זענען מזכיר, **און האט זיי געגעבן א ווארעמע ברכה, אן קיין שום אויסערגעווענליכע תנועות**, און נישט לאנג נאכדעם איז דער חולה טאקע געזונט געווארן, און פון דעמאלט אן זענען ר' יצחק און זיין ברודער געבליבן צוגעבונדן צום רבי'ן, און דער ר' יצחק האט געזאגט, אז דער רבי האט נישט געמאנט פון זיינע מענטשן, ער איז נישט געווען קיין מחנך, איין זאך יא, ער האט מורא'דיג מחשיב געווען "**פשוטע אמונה אינעם אויבערשטן**", און דערפון האט ער כסדר געריעדט.

• • •

א מעשה וואס ר' יצחק תהילים האט דערציילט איבער אמונה פשוטה, א פרוי אן קינדער איז אמאל געקומען צום הייליגען ריבניצער רבי זי"ע בעטן א ברכה פאר קינדער, און דער רבי האט איר נישט געוואלט געבן א ברכה, ווען זי איז ארויס, האט א מקורב וואס איז דארט געשטאנען געפרעגט, "**רבי, פארוואס ווינטשט דער רבי איר נישט א ברכה אז זי זאל האבן קינדער**", האט דער הייליגער ריבניצער רבי געזאגט, "**וואס קען איך טון, זי גלייבט נישט, און איינער וואס גלייבט נישט קען איך נישט העלפן**".

דער מקורב איז נאכגעלאפן די פרוי און זי געפרעגט, פארוואס **זי האט זיך נישט איינגעג'עקשנ'ט און געבעטן מיט כוח א ברכה פאר קינדער**, האט זי געזיפצט און געזאגט, "**וואס זאל איך טון, איך האב שוין באקומען אזויפיל ברכות פון אזויפיל גוטע אידן, און עס העלפט נישט**", האט דער מקורב שוין פארשטאנען אז דער רבי ווייסט גוט וואס ער זעט.

• • •

עס האט דערציילט ר' יצחק תהילים, אז איין יום כיפור ביי נעילה האט דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע מכבד געווען מיט פתיחת הארון **א רוסישן איד, וואס האט גארנישט געוואוסט חוץ פון דאוונענען פון א רוסישן סידור, און איז נעבעך נישט געווען קיין שומר שבת**, א פרומער איד וואס האט דארט געדאוונט האט ביי זיך אין הארצן געטראכט, "**ווי קען מען מכבד זיין אזא איד מיט פתיחת הארון**", יענער רוסישער איד איז געשטאנען ביים אפענעם ארון קודש און געווייגט, כאטש דאוונענען האט ער נישט געקענט, נאך מעריב האט דער רבי צוגערופן דעם פרומען איד און אים געפרעגט, "**דו גלייבסט, דו האסט אמונה**", האט ער געענטפערט פארן רבין "**אוודאי**", האט אים דער רבי געזאגט, "**דו זאגסט אזוי, אבער יענער פשוטע רוסישער איד גלייבט טאקע**".

• • •

ר' יצחק תהילים האט אמאל דערציילט איבער די אפענע אויגן וואס די רבי האט געהאט, איינער פון די גבאים ביים הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, האט זיך אין פרימארגן געטענה'ט מיט זיין טאטן, אין וועלכע מוסדות צו שיקן זיינע קינדער, יענעם טאג איז ער געקומען צום רבי'ן און באגריסט דעם רבין מיט א "**גוט מארגן**", אבער לפלא האט דער רבי אים נישט געענטפערט, וואס דאס איז כמעט קיינמאל נישט געשען.

דער גבאי האט געפרעגט די אנדערע דארט אין שטוב, צי דער רבי פילט זיך נישט גוט היינט, און מען האט אים געזאגט אז אלעס איז אין ארדענונג, איז ער צוריק אריין און געפרעגט, "**רבי, וואס האב איך געטון**", האט דער הייליגער ריבניצער רבי געזאגט, "**מיט א טאטן איז מען זיך נישט מתווכח**", דער גבאי האט זיך געוואלט פארענטפערן, אבער דער רבי האט איבערגע'חזר'ט, "**מיט א טאטן איז מען זיך נישט מתווכח**", דער גבאי איז ארויס, אנגערופן זיין טאטן און אים איבערגעבעטן, וועלן ער איז צוריק אריין, האט אים דער רבי אויפגענומען מיט א ברייטן "**גוט מארגן**".

• • •

איינע פון די גבאים ביים הייליגען ריבניצער רבי זי"ע האט דערציילט, אז ער האט אמאל געדינגען א אידישן בעל מלאכה, און יענער האט נישט געטון ענעוי די ארבעט ווי אפגעשמועסט, און דער גבאי האט ביי זיך געקלערט צי ער זאל אים אפזאגן, ער האט עס נאך מיט קיינעם נישט

געהאט דורכגערעדט, אפילו נישט מיט זיין בני בית, ער האט עס נאר געטראכט ביי זיך, יענעם טאג בשעת ער האט באדינט דעם רבי'ן ביים סדר, נאכן סדר האט זיך דער רבי אויפגעהויבן פונעם הסיב-בעט און זיך אנגערופן צום גבאי'ן, "**חיים! זיך צו שפילן מיט א איד'ס פרנסה איז נישט קיין ענין**".

• • •

א איד דערציילט, אז אין די ערשטע צייטן וואס ער האט זיך געדרייט ביים ריבניצער רבי'ן ז"ע, האט ער אים באהאלטענערהייט נאכגעקוקט אויף יעדן ריר, איינמאל, וועו ער איז געשטאנען אליין אין אווינקל הינטער דעם רבי'ן, האט דער רבי אנגעהויבן זינגען צו זיך אליין, אויף זיין באקאנטן ניגון, מיטן רוקן צו אים, "**אוי בחור, בחור... דארטן און דארטן האסטו געטון דאס און דאס... דו מיינסט אז קיינער זעט דיך נישט...**" **און ער האט אים אויסגערעכנט זיינע מעשים פון די לעצטע טעג און וואכן**, ביז דער גבאי האט געעפנט די טיר, און דער בחור האט געכאפט די געלעגנהייט צו אנטלויפן, און פון דעמאלט אן איז ער מער נישט געשטאנען אליין נעבן רבי'ן.

• • •

א איד וואס האט זיך אסאך געדרייט נעבן דעם ריבניצער רבי זי"ע האט דערציילט, אז אין א וואכנטאג שפעט נאכמיטאג איז נישט געווען קיין מנין פאר דעם רבי'נס שחרית, און מען האט אין גאנצן אלט-מאנסי נישט געקענט געפינען קיין איד וואס האט נאך נישט געדאוועט, האט דער רבי אים געזאגט, "**גיי קוק דארטן, וואו מען פאררעכט די אויטאס**", ער איז אריבער צום מעכאניק אויפן ווינקל פון 59 און מעין סטריט, און געפרעגט דעם מעכאניק צי ער האט שוין געדאוועט, און יענער האט זיך געכאפט ביים קאפ, אז ער האט היינט פשוט פארגעסן צו דאוועננן.

• • •

א מקורב ביים ריבניצער רבי זי"ע האט דערציילט, אז איין שבת איז דער רבי אריין צום טיש מאכן קידוש, און מען האט אנגעגאסן פארן רבין די בעכער, **אבער אנשטאט מאכן קידוש האט ער אויסגעגאסן דעם בעכער אין סינק**, מען האט אנגעפילט נאכאמאל, און ער האט עס ווידער אויסגעגאסן, דערנאך האט ער אויסגעגאסן דאס גאנצע פלעשל און געזאגט, "**עס איז נסך**", די גבאים האבן נאכגעפרעגט אין שטוב, און מען האט זיי געזאגט, אז קיין גוי האט דעם וויין נישט געזען און נישט אנגערירט, **האט דער רבי א קוק געטון אויף צוויי בחורים ביים טיש, און מיט א שטרענקייט אראפגעקוקט אויף דער ערד**, און דער היליגער ריבניצער האט געזאגט, "**היינט וועט מען מוזן מאכן קידוש אויף די חלות**", און יענעם שבת האט ער מער נישט געפירט טיש ברבים.

איינער פון די בחורים איז אוועק פון שוהל, אבער דער צווייטער איז געבליבן ביז שפעט מוצאי שבת, און פיר אזייגער פארטאגס, איז יענער בחור אריין צום היליגען ריבניצער, און האט מיט טרערן אין די אויגן מודה געווען, **אז ער און זיין חבר האבן זיך נעבעך אפגעגליטשט, און זענען שבת געפארן מיט א קאר צום רבי'נס טיש**, און ער האט שטארק געווייינט אז ער האט חרטה, האט אים דער היליגער ריבניצער רבי בארואיגט און געזאגט, "**חרטה איז דער אנהייב פון תשובה, עס וועט זיין גוט**", און יענער בחור איז היינט א חשוב'ער איד, וואס האט אויפגעשטעלט א שיינע משפחה, אבער דאס איז געווען די געוואלדיגע קדושה און די היליגע אויגן פונעם רבין, אז ער האט גלייך מרגיש געווען אז די וויין איז נסך.

• • •

א איד וואס זיין טאטע איז געווען זייער נאנט צום ריבניצער רבי'ן האט דערציילט, אז ער האט אלס בחור געלערנט אין א ישיבה ווייט פון שטוב, איין נאכט האט ער אין חלום געזען **דעם היליגען ריבניצער רבי**, דער רבי האט גארנישט געזאגט, און ווען ער איז אויפגעשטאנען האט ער אוועקגעמאכט דעם חלום און געטראכט, אז ווען מען איז אזוי נאנט מיטן רבין, איז נאטירליך אז מען חלום'ט פונעם רבין, אבער דעם נעקסטן טאג האט אים זיין טאטע אנגערופן און זאגט אים, "**איך בין יעצט געווען ביים ריבניצער רבין, און ווי נאר איך בין אריין, האט ער מיר געשיקט א גרוס פון דיר**", און דער טאטע האט געפרעגט, צי ער האט אנגערופן דעם רבי'ן, און דאס איז נישט געווען אין די צייטן פונעם בעל שם טוב, **נאר דא אין אמעריקע, מיט יארן צוריק**.

• • •

הרב ר' אברהם (רומי) כהן ע"ה, וואס איז געווען דער באקאנטער מוהל פון בארא פארק, און האט דא אין אמעריקע גאר אסאך עוסק געווען אין מוהלות מיט א מסירת נפש, און האט אסאך מאל גע'מל'ט

קינדער צוזאמען מיטן ריבניצער רבי, און האט פארשריבן אין זיין ביכל פיל מעשיות פון זיין רבי'ן דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע, האט דערציילט, אז איינמאל איז ער געזעסן ביים רבי'ן, און א פרוי איז אריינגעקומען און ביטער געווויינט, אז איר מאן איז געלעהמט געווארן, און ער קען זיך נישט רירן פון בעט.

דער רבי האט זיך צוגעהערט און געפרעגט, "**ווי שטייט ער**", ער האט געמיינט צו פרעגן וואו ער געפינט זיך, דער רבי, וואס האט געריידט ווי ווייניג מעגליך, **האט איר געוויזן זי זאל אנשרייבן די אדרעס אויפן פאפיר**, און דער רבי האט געבעטן זיין מאנטל און זיך אויפגעשטעלט, און איז ארויס גייענדיג צום חולה אין שטוב.

דערציילט ר' אברהם, איך האב אים געפירט דורך די גאסן פון ברוקלין צו דער אדרעס, און ווען מיר זענען אנגעקומען, איז דער רבי ארויפגעגאנגען די טרעפ, זיך אויסגעדרייט רעכטס, **ווי ער וואלט געהאט א מאפע ווי ער ברויך גיין**, און גלייך אריין אין צימער וואו דער חולה איז געלעגן אן א ריר.

און דער רבי האט געזאגט פארן חולה, "**נו, שטיי אויף**", **פלוצלונג האט דער חולה זיך אויפגעזעצט, און אראפגעלייגט די פיס אויף דער ערד**, און ביז די ווייב, וואס איז צופוס נאכגעגאנגען, איז אנגעקומען אהיים, **איז די מאן איר שוין אנטקעגן געגאנגען, און צוויי וואכן שפעטער איז ער געקומען צום רבי'נס טיש**.

• • •

נאך א מעשה האט ר' אברהם דערציילט, א גאסט פון ארץ ישראל האט איין טאג דערלאנגט א קוויטל פארן הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, דער רבי האט עס געשווינד איבערגעקוקט און געזאגט, "**דיין טאטע זאל האבן א רפואה שלימה**", דער גאסט האט געוויזן אויפן קוויטל, אז ער האט דארט גארנישט געשריבן וועגן זיין טאטן, און געמיינט אז דער רבי פארמישט אים מיט אן אנדערן, דער רבי האט אבער איבערגע'חזר'ט די זעלבע ברכה, יענער איז געלאפן זיך נאכפרעגן, און געהערט, **אז זיין טאטע אין ארץ ישראל האט פונקט מיט א פאר מינוט פריער געהאט א הארץ-אטאקע, און ער איז גאר אינגיכן אויסגעהיילט געווארן**.

• • •

נאך א מעשה האט ר' אברהם דערציילט, איין טאג נאכמיטאג האבן מיר געהאט **א ברית אין מאנסי**, און מיר האבן געמוזט אנקומען אויך **צו א פדיון הבן אין ברוקלין פארנאכטס**, עס איז שוין געווען כמעט די **שקיעה**, און איך האב נישט געגלייבט אז מען קען עס טון, דערצו, ביים ארויסגיין פונעם ברית, האט א שכן אפגעשטעלט דעם רבי'ן דערציילן זיין צרה, אז דער מאן פון זיין טאכטער וויל איר נישט געבן א גט, און זי איז שוין מער ווי צען יאר אן עגונה, און דער רבי האט זיך צוגעהערט, און כאטש ר' אברהם האט געבעטן דעם רבין מען זאל זיך צואיילן, האט זיך דער צדיק נישט געיאגט, ענדליך האט ער געזאגט, "**זי וועט ווערן פריי, אדער ער וועט געבן דעם גט, אדער אויפן אנדערן וועג**".

דערציילט ר' אברהם, איך האב אנגעהויבן פארן, און דער רבי האט צוגעמאכט די אויגן, זיך אויסגעדרייט צום הינטערשטן זיץ און געזאגט דריי מאל '**שלום עליכם**', דערנאך האט ער אנגעהויבן דריינען זיין שטעקן פאר זיך, **כאילו ער פירט דעם קאר**, פלוצלינג איז פאר אונזער גרויסן קאדילעק ערשינען א קליינער ספארט-קאר, און איך בין אים נאכגעפארן, און דער וועג האט זיך געעפנט פארן קליינעם קאר, **און מיר זענען אדורך ווי א שטורעם-ווינט**, און דער רבי האט די גאנצע צייט אויסגעזען **ווי ער דרימלט**, אבער ווען מיר זענען אנגעקומען אין ברוקלין, האט ער זיך אויפגעכאפט און געעפנט די טיר און געזאגט, "**נו, מיר זענען אנגעקומען אין צייט, ברוך השם**".

• • •

ר' אברהם כהן ע"ה האט דערציילט, אז ער האט אמאל באגלייט דעם רבי'ן ביי א ברית און אים געליינט זיינע כלים, און בשעת די ברית האט ער זיך גוט צוגעקוקט, און אים האט זיך געדאכט **אז דער רבי האט נישט אינגאנצן געענדיגט, אז די ארבעט איז נישט פולקום**, זאגן פארן רבין האט ער דאך גארנישט געקענט, האט ער באשלאסן צו גיין צו דער משפחה דעם צווייטן טאג, כלומרשט אנקוקן דאס קינד, **אבער באמת צו פארענדיגן דעם ברית**.

דערציילט ר' אברהם, דעם צווייטן טאג בין איך געקומען, און איך בין געווען דערשטוינט, **ווייל איך האב געזען אז דער ברית איז געווען פולקום**, פון

דארט איז ער געגאנגען צום רבי'ן, דער רבי האט דעמאלט געדאוועט מנחה פארן עמוד, און האט אים נישט געזען אריינקומען, אבער נאך חזרת הש"ץ האט זיך דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע פלוצלינג אויסגעדרייט, און איז געגאנגען צוםווינקל וואו ר' אברהם איז געשטאנען, און זאגט אים בזה"ל, "**נו, האסט געזען, ביסט צופרידן**", און ער איז צוריק געגאנגען וויטער דאוועננען.

• • •

הרה"ח ר' יצחק וואלף הערמאן, א געטרייער משמש וואס איז געשלאפן אויף א הארטע באנק ביי דעם רבי'נס טיר, האט דערציילט, די סיבה פארוואס ער איז אזוי צוגעבונדן צום רבין איז, ווייל ער האט געהאט א קליין שפייז-געשעפט אין סעליש, רומענייע, און זיין פריינד **ר' אברהם לעמבערגער**, א פארמעסט-פארקויפער, פלעגט יעדן חודש אדורכפארן און קויפן ביי אים כשר'ע עסן, אבער איין חודש איז ער נישט געקומען, און איין נאכט האט ר' איציק וואלף געזען אין חלום, אן אומבאקאנטן איד וואס זאגט אים, "**גיי, ר' אברהם דארף דיין הילף**", ער האט עס קודם אוועקגעמאכט, אבער דער חלום האט זיך איבערגעג'חזר'ט די צווייטע נאכט, און די דריטע.

ער איז געפארן קיין לעמבערג צו זיין פריינד'ס שטוב, די ווייב האט אים נישט געקענט געבן אפילו א גלאז קאווע אדער א שטיקל ברויט, **ווייל אין שטוב איז נישט געווען גארנישט**, ער האט גלייך געקויפט עסן פארן שטוב, און די דריי קינדער האבן זיך געכאפט דערצו, און דאן איז ער געווארן געווארן **אז די קינדער האבן דריי טעג שוין נישט געגעסן, ווייל דער מאן איז געווען פארדעכטיגט אין אן אנשטעקנדיגע קרענק און פארשפארט אין שפיטאל, כאטש ער איז באמת געווען געזונט**.

ר' איציק וואלף איז געגאנגען צום שפיטאל, און האט געשמירט די וועכטער און אזוי האט ער באפרייט ר' אברהם'ן פון שפיטאל, און אלס דאנק האט ר' אברהם אים געוואלט באקענען מיט א צדיק, און זיי זענען געפארן קיין ריבניץ, און וועז די טיר פון דער ארעמער דירה האט זיך געעפנט, **האט ר' איציק וואלף דערקענט דעם איד פון זיין חלום**, און די זעלבע הייליגע אויגן וואס ער האט געזען אין חלום, דאס זעלבע לייכטנדיגע פנים, ביז דעם פעלנדיגן קנעפל אויפן רעקל, און דאן האט ער געכאפט, **אז דער הייליגער ריבניצער איז געקומען צו אים אין חלום זאגן, אז מען ברויך הילף אין שטוב פון זיין חבר**, און דאן איז ער געווארן שטארק מקושר צום צדיק.

• • •

דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע איז געווען א גרויסער תלמיד חכם און א גאון בתורה, און האט שטענדיג געוואלט באגעגענען הגה"צ **רבי משה פיינשטיין** זי"ע, אבער עס האט זיך קיינמאל נישט אויסגעפירט, איין נאכט, ווען רבי משה איז שוין געלעגן אין שפיטאל, האט דער רבי פלוצלינג געהייסן דעם גבאי, **אז ער זאל אים פירן פון מאנסי קיין מאנהעטן**, דער דרייווער האט נישט געוואוסט ווי אהין מען פארט, **אבער דער רבי האט אים געוויזן גלייך צום שפיטאל**.

זיי זענען אדורך דעם ליידיגן לאבי, און קיינעם נישט געפרעגט, אריין אינעם עלעוווטאר, ארויס אויף א געויסן שטאק, און דער רבי איז געגאנגען גלייך צו א צימער און זיך אפגעשטעלט ביים טיר, דארט איז געלעגן דער גאון **רבי משה פיינשטיין** זי"ע, מיט אפענע אויגן, און כאטש ער האט נישט געקענט רעדן, **האבן דער רבי און דער ראש ישיבה זיך אנגעקוקט אויג אין אויג עטליכע מינוט, קיינער האט גארנישט געזאגט, און דערנאך האט זיך דער רבי אויסגעדרייט און איז אוועק**.

• • •

הגה"צ ר' יצחק דוד גראסמאן שליט"א, דער רב פון מגדל העמק, האט דערציילט, אז ער האט איין ערב שבת באקומען א מעלדונג, אז דער הייליגער ריבניצער רבי קומט צו אים אויף שבת, דער רבי איז געקומען, געדאוועט מנחה, און זעקס שעה אדער מער איז דער רבי געשטאנען מיטן טלית, זיך גרייטן אויף קבלת שבת, צום רב ר' יצחק דוד זענען כסדר געקומען אויף מלווה מלכה אסאך יונגע נשמות וואס האבן געברויכט חיזוק, און ער האט זיי אלע מקרב געווען צו אידישקייט, יענע וואך מוצש"ק וועז די חברה זענען געקומען, **האט דער הייליגער ריבניצער רבי נאך געפירט שלש סעודות טיף אין דער נאכט, און זיי זענען געקומען זען א רבי'ן**.

איינער פון די בחורים, האט זיך געזעצט אנטקעגן דעם רבי'ן, און ער האט געהאט האר ביז צום גארטל, ווייל פון די פופצן יאר האט ער זיך

נישט געשוירן, דער רבי האט זיך קודם דערשראקן, **ווייל ער האט געמיינט עס איז א מיידל**, דער בחור האט כסדר געליטן פון א געווויסע מחלה, און ער האט געגומען אכצן מעדעצינען יעדן טאג, און פונדעסטוועגן האט ער כסדר געהאט אטאקעס, האט ר' יצחק דוד אים געזאגט, "**דער רבי וויל וויסן פאר וויפיל דו וואלסט אים פארקויפט דיינע האר, נעם מיין עצה, און זאג אים דו פארקויפסט זיי פאר א רפואה שלימה**".

וועז דער בחור האט געזאגט פארן רבין זיין בקשה, האט דער רבי געזאגט, "**אוודאי פאלט ער, מיט אזא לאסט אויפן קאפ פאלט מען, זאל ער אראפנעמען די לאסט, היטן שבת, און ער וועט אויפהערן פאלן**", א האלב יאר שפעטער, אין זומער, האבן זיינע חברים אים איבערגערעדט צו פארן שבת צום ים, **אבער ווי נאר ער האט אריינגעשטעלט דעם פוס אין קאר, האט ער באקומען אן אטאקע**.

אין יענער רגע האט ער זיך געטוישט, און ער האט שפעטער אויפגעשטעלט א שיינע משפחה, פון קינדער תלמידי חכמים, און ער אליין ברענגט אידן צוריק צום אויבערשטן, האט ר' יצחק דוד געזאגט, "**יעצט האב איך פארשטאנען, פארוואס דער ריבניצער רבי איז געקומען צו מיר אויף שבת, כדי צו ראטעווען יענע נשמה**".

• • •

ביי א יונג פארפאלק איז געבוירן געווארן א קינד מיט שוועכע קראנקהייט, און מיט יעדן חודש האט עס פארלוירן מער און מער **פון זיין ראיה**, און די דאקטוירים האבן געווארנט, **אז דאס קינד וועט רח"ל ווערן אינגאנצן בלינד**, חנוכה האט דער טאטע, ר' נחום, באשלאסן צו פארן קיין מאנסי מיטן יונגל צום הייליגען ריבניצער רבי'ן זי"ע, ביי **הדלקת נרות חנוכה** איז דער צימער געווען געפאקט מיט גאר אסאך מענטשן, ר' נחום איז געשטאנען הינטן און געהאלטן זיין קינד.

ווי דער רבי האט אויסגעשריגן די ברכות מיט א קול וואס האט געטרייסלט די וועגט, האט דער טאטע פלוצלינג אויפגעהויבן זיין קינד הויך אין דער לופט, אין דער ריכטונג פונעם רבי'ן, דער רבי פלעגט נאכן צינדן זיצן אן א ריר, פארטיפט אין דביקות, פאר א לאנגע צייט, **אבער דאס מאל האט ער זיך אפגעשטעלט, זיך אויסגעדרייט, זיך אויפגעהויבן, און זיינע אויגן האבן זיך אנגעכאפט אינעם קינד**.

דער צדיק דער הייליגער ריבניצער זי"ע האט געקוקט אהין און צוריק, "**אויף די ליכט, און אויפן קינד, און ווידער אויף די ליכט, און ווידער אויפן קינד, און אזוי האט ער געטון אפאר מאל**", אפאר מינוט שפעטער האט ר' נחום באמערקט, אז דאס קינד רעאגירט צו לעכטיגקייט, ערשט נאר אביסל, דערנאך קלארער און קלארער, אין די קומענדיגע טעג איז די פינסטערניש אינגאנצן אוועק, **און קענען אלע דאקטוירים האט דאס קינד צוריק באקומען זיין פולע ראיה**.

• • •

עס האט דערציילט איינע פון די מקורבים פונעם הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, אז א פארפאלק פון פלעטבוש איז פופצן יאר נישט געהאלפן געווארן מיט קינדער, און זיי זענען געקומען צום רבי'ן בעטן א ברכה, דער רבי האט זיי געגעבן א באזונדערע ברכה און זיי געזאגט, "**אויב זיי וועלן אדאפטירן א אידיש קינד אין נויט און עס אויפציען ווי זייער אייגנס, וועלן זיי געהאלפן ווערן מיט א קינד**".

אין יענע יארן האט "**יד לאחים**" ארויסגעראטעוועט א אידישע פרוי מיט אירע קינדער פון אן אראבישן דארף, און אויף די עצה פון די גאונים אין ארץ ישראל, האט מען זיי געברענגט קיין אמעריקע, און מיט דער ברכה פון די צדיקים האט מען מיטן באשעפער'ס הילף פלאצירט א שטוב פאר די קינדער, עס איז געבליבן איין מיידל **שרה**, וואס האט נאכנישט געהאט ווי צו גיין, און דאס פלעטבושער פארפאלק האט זי אדאפטירט, **עלף חדשים שפעטער איז מקום געווארן די רבי'נס ברכה, און זיי האבן געהאט א מיידעלע**.

• • •

עס האבן דערציילט די נאנטע צום הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, אז א יונגער ראש ישיבה אין ארץ ישראל, איז פלוצלינג צוזאמגעפאלן אין שטוב, די הצלה וואלענטירן פלעגן געווענליך ארבעטן פאר א שטיק צייט און אויב האט מען נישט געקענט צוריק ברענגען דעם מענטש האט מען אויפגעגעבן, אבער דא האבן זיי זיך נישט אפגעלאזט, **און נאך א גאר לאנגע צייט איז ב"ה**

צוריקגעקומען א שוואכער הארץ קלאפן, זיין זון איז געשטאנען פאר זיין חתונה אין ווייניגער ווי א חודש.

די ווייב פונעם ראש ישיבה האט אנגערופן א נאנטן פריינד פון איר מאן, הרב שווארץ, א באקאנטער רב אין אמעריקע, און ער איז גלייך געפארן צום ציון פונעם היילִיגען ריבניצער רבי'ן אין מאנסי, בעטן אז דער צדיק זאל זיך אננעמען פאר זיין חבר פון ארץ ישראל, אין שפיטאל אין ארץ ישראל האט מען דעם ראש ישיבה געהאלטן איינגעשלעפערט עטליכע טעג, און ווען ער האט זיך אויפגעוועקט נאך עטליכע טעג, ב"ה אן קיין שום שאדן אינעם מוח, האט ער גלייך געבעטן איינע פון די יונגעלייט וואס ארבעטן אין ישיבה, **אז ער זאל אים ברענגען א בילד פונעם היילִיגען ריבניצער רבי'ן זי"ע.**

ווען מען האט אים געווּיזן דעם בילד, האט ער געמורמלט און געזאגט, "**יא, דאס איז ער**", און ער האט דערציילט, אז בשעת ער איז געווען אן א פאלס, איז ער ארויף אין הימל, קרובים און גדולים האבן אים באגריסט, און מען האט געוואלט אויבן אין הימל אז ער זאל שוין בלייבן אויבן בעולם העליון, צום סוף האט מען אים געברענגט פאר א רב ווועמען ער האט נישט געקענט, און יענער רב, וואס האט זיך פארגעשטעלט אלס "**דער ריבניצער רב**", האט נישט נאכגעגעבן און געזאגט, "**דיין צייט איז נאך נישט געקומען**", דער ראש ישיבה האט אפילו נישט געוואוסט פון די תפילות ביים ציון פונעם היילִיגען ריבניצער, און ער האט זיך ב"ה ערהוילט אינגאנצן, און ער איז געווען ביי זיין קינד'ס חתונה געזונטערהייט.

• • •

הרה"ח ר' משה לייב רוטנער נ"י וואס איז געווען גאר שטארק מקושר צום היילִיגען ריבניצער רבי זי"ע, נאך ווען דער צדיק האט געוואוינט אין רוסלאנד, האט דערציילט, איבער א חבר זיינער, וואס איז שוין געווען אכט יאר נאך דער חתונה און האט נאך אלץ נישט זוכה געווען צו קינדער, דער חבר האט אים כסדר געבעטן ער זאל אים נעמען צום ריבניצער רבי'ן זי"ע, און ר' משה לייב האט אים צוגעזאגט, **אז אין דער ערשטער נאכט סליחות וועט ער אים מיטנעמען**, און ר' משה לייב האט געבעטן איינע פון די גבאים אים אויפצווועקן ווען דער רבי ווועט קומען צו סליחות, וואס דער רבי פלעגט זאגן פארטאגס.

ענדליך איז דער רוף פון גבאי'ן געקומען, און זיי זענען געפארן קיין מאנסי און געזאגט סליחות צוזאמען מיטן רבין, דערנאך האט ר' משה לייב פארן רבי'ן דערמאנט דעם אינגערמאן וואס ווארט אויף זרע של קיימא, דער רבי האט געהייסן אז ער זאל אריינקומען, אבער אליין, אינעווייניג האט דער רבי אים מיט שארפע ווערטער געפרעגט, **פארוואס ער דארף קינדער, זאגנדיג אז ער איין איז עלטער און האט אויך נישט קיין קינדער**.

דער אינגערמאן איז ארויס שטארק צעבראכן און האט געווויינט אויפן ווועג אהיים, ר' משה לייב האט אים פרובירט צו בארואיגן, אבער דער צער האט אים נישט אפגעלאזט, א שטיק צייט דערנאך האט ר' משה לייב נאכאמאל דערמאנט דעם אינגערמאן ביים רבי'ן, האט דער רבי געענטפערט, "**איך האב שוין געזאגט, ער איז א געהאלפענער**", ווען ר' משה לייב האט אים דערמאנט ווי שארף ער האט געריידט מיט יענעם יונגערמאן, האט דער רבי געזאגט בזה"ל, "**איך האב געוואלט אז דער אינגערמאן זאל מיר אנווינטשן, אזוי ווי ער איין איז שוין געהאלפן**", און ביז א יאר איז ביים יונגערמאן געבוירן געווארן א מיידל, און שפעטער אויך א אינגל.

• • •

הרה"ח ר' משה לייב רוטנער נ"י האט דערציילט, וואס זיין ברודער מיילעך האט אים דערציילט, אז א פארפאלק איז געקומען צום היילִיגען ריבניצער רבי'ן זי"ע, נאכדעם וואס דאקטוירים האבן זיי געזאגט, אז זיי וועלן קיינמאל נישט האבן קיין קינדער בדרך הטבע, די פרוי איז געווען גאר שטארק צובראכן פון דעם, און האט פארן היילִיגען ריבניצער רבי'ן געזאגט, **אז אן א צוזאג אויף א קינד וועט זי אוועקפארן און איבערלאזן איר מאן**.

דער רבי האט זיך פארטראכט, און דערנאך האט ער זיי געזאגט, "**אין ווילִיאמסבורג איז נישטא קיין עירוב, און זיי זאלן זיך אריבערציען קיין קרית יואל, ווייל דארט וועלן זיי קענען טראגן ווען זיי וועלן געהאלפן ווערן מיט קינדער, בעזרת השם**", די פארפאלק זענען ארויס מיט א גרויסער שמחה,

דער ריבניצער רבי איז דערווייל געלאפן אין מקוה און זיך געטובלט, **זיך זארגנדיג צי ער האט געמעגט אזא זאך צוזאגן**, מיילער האט אים פרובירט צו בארואיגן, דער רבי האט זיך נאך עטליכע מאל גע'טובל'ט און דערנאך געזאגט, "**איך האב יעצט דורכגעבראכן 49 טויערן**", דאס פארפאלק האט זיך טאקע אריבערגעצויגן קיין קרית יואל, און נאך לאנגע יארן זינט זייער חתונה זענען זיי געהאלפן געווארן מיט א קינד.

• • •

צוויי אידן וואס האבן ליידער נישט זוכה געווען צו קיין זרע של קיימא זענען געגאנגען צוזאמען זיך מזכיר צו זיין ביים הייליגן ריבניצער רבי זי"ע, דער רבי האט זיי געפרעגט, **צי זיי זענען מסכים אוועקצוגעבן פון זייערע לעבנס-יארן פאר די קינדער**, איינער האט באלד געזאגט **יא**, און דער צווייטער האט **געקווענקעלט**.

דער וואס האט מסכים געווען האט גע'פועל'ט א ישועה, און ביז א יאר ארום איז אים געבוירן געווארן א טאכטער, און דער אנדערער איז ליידער נישט געהאלפן געווארן מיט קיין קינדער, דער איד וואס האט אוועקגעגעבן פון זיינע יארן **האט זוכה געווען צו פירן זיין טאכטער אונטער דער חופה, און איז ליידער באלד דערנאך נסתלק געווארן**.

• • •

איינמאל איז אריין א איד צום הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, און דער רבי האט אים געזאגט, אז אין ניין חדשים ארום וועט ער האבן א קינד, אבער ער זאל וויסן אז דאס קינד איז "**זיינס**" (**דעם רבי'נס קינד**), און ער זאל געבן א נאמען נאך דעם רבי'נס טאטן **רבי משה**, כך הוה, עס איז געבוירן געווארן ניין חדשים שפעטער צו דעם פארפאלק א געזונט יונגעלע, און ביים ברית האט זיך דער ריבניצער אליין אנגערופן, "**וקרא שמו בישראל משה**".

• • •

א יונגערמאן האט דערציילט א מעשה נורא, ער האט חתונה געהאט בשעה טובה ומצלחת, און נישט אסאך מער ווי א יאר נאך די חתונה האט ער געהאט ב"ה א געזונטע יונגעלע בעבי, אבער די קומענדיגע יארן זענען געווען ביי אים גאר שווערע יארן, ער האט פראבירט צו האבן נאך א קינד, אבער ליידער האט זיין ווייב כסדר פארלוירן איינס נאכן אנדערן, ער איז געלאפן פון איין גרויסע דאקטאר צום צווייטן, **אבער קיין איין דאקטאר האט נישט געקענט אנווייזן וואס די פראבלעם איז**.

דער יונגערמאן איז נעבער געווען אינגאנצן צובראכן און נישט געווסט וואס ער זאל דא טון וויטער, איין ערב ראש חודש האט א חבר אים געזאגט, אז ער גייט צום ציון פונעם הייליגען ריבניצער רבי זי"ע יעדן ערב ראש חודש, און אידן דערציילן גרויסע ישועות וואס מען קען דארט פועל'ן, דער יונגערמאן האט זיך מיט געכאפט מיט זיין חבר צום ציון הקדוש אין מאנסי, ער איז צו געגאנגען צום ציון, **און האט מיט ביטערע טרערן אויסגעזאגט גאנץ תהילים, און האט זיך אויסגעגאסן דאס הארץ פארן צדיק, און האט געבעטן דעם צדיק זאל ברענגען א ישועה**.

יענע נאכט האט דער יונגערמאן געהאט א חלום, דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע איז אים געקומען אין חלום און זאגט אים בזה"ל, "**מיט רבי שמעון טשעפעט מען נישט**", דער יונגערמאן וועקט זיך אויף און פארשטייט נישט וואס דאס מיינט, ער האט איבער געטראכט דעם חלום און פראבירט צו פארשטיין וואס דער צדיק האט געזאגט, אבער פלוצלונג דערמאנט ער זיך, אז שנה ראשונה איז ער געפארן קיין ארץ ישראל, **און זייענדיג א פרישער יונגערמאן, און זייענדיג ביים ציון הקדוש פון רבי שמעון אין מירון, האט ער צוגעזאגט צו געבן א נאמען נאך "רבי שמעון"**.

אבער ווען ער האט געהאט זיין ערשטע יונגל האט ער אינגאנצן פארגעסן פון זיין צוזאג, און געגעבן א נאמען נאך איינע פון זיינע זיידעס, ער האט זיך גלייך אויפן פלאץ פארגענומען, **אז אויב ער וועלט אי"ה געהאלפן מיט א געזונטע יונגל, וועט ער געבן א נאמען נאכן תנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי**, א יאר שפעטער איז פאר דעם פארפאלק געבוירן געווארן א געזונטע יונגעלע בעבי, און מען האט פארן רך הנימול געגעבן דעם הייליגען נאמען "**שמעון**", און דער יונגערמאן איז צוריק געפארן צום ציון הקדוש פונעם הייליגען ריבניצער רבי זי"ע, און באדאנקט פאר די מופת.

• • •

א רוסישער איד וואס האט ליידער מיט געמאכט גרויסע צרות אונטער די הענט פון די רוסישע רשעים, האט אמאל געטראפן א איד אין

אמעריקע, און אפילו ער האט נישט אויסגעזען ווי א איד א ערליכער שומר תורה ומצוות, האט ער געזאגט, אז ער לייגט תפילין יעדן איינציגען טאג, און דאס איז צוליב דעם צדיק "**חיים זאנוויל**", און דער רוסישער איד דערציילט די מעשה.

אין רוסלאנד איז ער געווען זייער נאנט מיטן הייליגען ריבניצער צדיק זי"ע, ער פלעגט אים כסדר ארום טראגן מיט זיין קאר זיך טובל'ן אין דעם ביטערן קאלטן טייך, און האט דעם צדיק אסאך געטראגן צו די פארבארגענע ברית'ן וואס דער צדיק האט כסדר אפגעראכטן מיט מסירת נפש.

איין טאג איז דער איד געשטאנען פאר א שוועדע פראצעס מיט די רעגירונג, און ער האט געבעטן דעם צדיק "**חיים זאנוויל**" זאל אים געבן א ברכה, האט דער צדיק געזאגט, "**אויב דו וועסט מיר צוזאגן צו לייגן תפילין יעדן טאג, זאג איך דיר צו, אז די וועסט באפרייט ווערן**", פארשטייט זיך אז ער איז ארויס פריי בדרך נס ממש, און זייט דעמאלט האט ער נאכנישט פארפעלט צו לייגן תפילין אפילו איין איינציגע טאג.

• • •

א רוסישער איד'ל האט דערציילט, אז דער צדיק "**חיים זאנוויל**" האט מיט א מסירת נפש ממש פארשפרייט אידישקייט אין רוסלאנד אונטער די נאז פון די רוסישע רעגירונג, יעדן יו"ט איז מען זיך מיט א מסירת נפש צוזאמען געקומען ביים צדיק, און ער האט דאן אריינגעבראכט אין די אידן א ווארעמקייט פאר תורה ומצוות, ער האט מיט א מסירת נפש אויפגעשטעלט א סוכה אינעם הויף פון זיין שטוב, אז אידישע קינדער זאלן קענען מקיים זיין מצוות סוכה כהלכה.

איין יאר סוף פונעם יו"ט סוכות, איז מען געווואר געווארן, אז מען האט פאר'מסר'ט פאר די רעגירונג, אז דער צדיק האט אויפגעשטעלט א סוכה, און די חברה זענען אויפן וועג צום רביז'ס שטוב, ווען מען האט דאס דערציילט פארן צדיק, האט ער געהייסן, "**אז יעדער זאל שוין ארויסגיין פון די סוכה**", און אזוי ווי יעדער איז געווען אינדרויסן, **האט אויסגעבראכן א שרעקליכע שריפה אינעם סוכה, און ווען די חברה פון די רעגירונג זענען אנגעקומען, איז נישט געווען דארט קיין זכר פון א סוכה**.

• • •

א באקאנטער עסקן און בעל חסד פארציילט, וואס ער האט געהערט פונעם לאנגיאריגן טשעפלאן אינעם **וואודבוירן (Woodbourne) דזשעיל**, הרב גוטמאן, וואס האט געדינט דארט קרוב צו 50 יאר, ארום דרייסיג יאר צוריק האט דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע גענאזט וויסן, אז ער וויל קומען באזוכן א איד וואס איז דארט געזעסן איינגעשפארט, באזוכן אינעם טורמע האט מען בלויז געקענט זונטאג, און מען האט אנגעגרייט אלע נויטיגע ערלויבענישן פאר'ן רבין'ס באזוך.

דערציילט הרב גוטמאן, ווען דער היליגער ריבניצער רבי איז אנגעקומען זונטאג אינדערפרי אין תפיסה, איז געפאלן א געוואלדיגער פחד און שרעק אויף די שומרים און אפיצירן פונעם דזשעיל, די הארצלאזע וועכטער האבן פשוט מורא געהאט צו צו גיין צום צדיק, קיינער האט נישט געוואגט אים דורכצוזוכען אדער דורכפירן דורכ'ן מעטאל-דעטעקטאר, ביז דער הויפט סופער-אינטענדענט האט געזען וואס טוט זיך, און געהייסן אים אריינלאזן גלייך.

דער רבי איז אריין צום איד, האט מיט אים געערעדט און אים מחזק געווען, און איידער דער רבי איז ארויסגעגאנגען האט ער אים געזאגט, "**זאלסט וויסן, דאנערשטאג אינדערפרי גייסטו שוין זיין אינדערהיים, מען גייט דיך באפרייען**", הרב גוטמאן האט זיך געוואונדערט, וויבאלד ער האט גוט געקענט די אמעריקאנער דזשעיל סיסטעם, און געוויסט, אז א באפרייאונג גייט דורך שופטים, קארט, געריכטן און פאפירן וואס נעמען וואכן לאנג, בפרט אז ביי דעם איד איז בכלל נישט געווען קיין שום רעדע איבער א משפט אדער באפרייאונג, אבער למעשה, דאנערשטאג אינדערפרי זענען די וועכטער צוגעקומען צום איד און געזאגט, "**נעם דיינע פעקלעך און גיי אהיים**", דער איד איז ארויס פריי אן קיין שום לאגישע הסבר, אן קיין שופט און אן קיין געריכט, פונקט ווי דער צדיק האט פאראויסגעזאגט.

• • •

הרב שרגא פייוול הופמאן פארציילט אן עובדא, וואס ער האט אליין מיטגעהאלטן, בשעת דער היליגער ריבניצער רבי זי"ע איז

איינגעשטאנען אין ירושלים עיה"ק, מוצאי שבת קודש איז געווען א גרויסער עולם ביים רבי'ן צו הבדלה, דער רבי האט געשפירט ברוח קדשו אז עס דרייען זיך דארט פארפעלקער וואס דארפן נויטיג א ישועה פאר קינדער און ס'איז שווער זיי צו העלפן, און ער האט אנגעזאגט פאר די גבאים, **קיינעם נישט אריינצולאזן אין שטוב צו הבדלה**.

דער בעלת-אכסניא האט אבער געקענט א פארפאלק וואס האט שוין יארן געווארט אויף קינדער, און זיי זענען געשטאנען אינדרויסן, זי האט זיך פאר'עקש'נט, און טראץ די ווארענונגען פון די גבאים האט זי זיי אריינגעפירט אין שטוב, נאך הבדלה האט דער רבי געפרעגט, **פארוואס מען האט זיי אריינגעלאזט קיגן זיין באפעל**, אבער די בעלת-אכסניא האט געבעטן פאר זיי און געפאדערט א ברכה פאר קינדער.

דער רבי איז געשטאנען פארטראכט א שטיק צייט, און האט זיך דערנאך אנגערופן און געפרעגט, "**א מיידעלע, איז אויך גוט**", האבן זיי געענטפערט יא, האט דער רבי ווייטער געפרעגט, "**א רויטיטשקע**", האבן זיי ווידער געענטפערט יא, פונקט א יאר דערויף איז ביי זיי געבוירן געווארן **א רויטע מיידעלע**, וואס איז שפעטער אויסגעוואקסן, חתונה געהאט און אויפגעשטעלט א שיינע משפחה מיט קינדער און אייניקלעך.

• • •

עס האט דערציילט א איד, וואס האט געקענט דעם בעל המעשה אליין, אין רוסלאנד איז א איד געזעסן איינגעשפארט אין תפיסה יארן לאנג אן קיין שום שולד, זיין ווייב איז נעבעך געווען בלינד, און אינדערהיים איז געבליבן זייער טאכטער, א קליין מיידעלע פון בלויז צוועלף יאר אלט, די נויט אינדערהיים איז געווען גאר גרויס, ס'איז נישט געווען קיין ברויט צו עסן, און מען האט באשלאסן, אז דאס קינד זאל אליין פארן צום ריבניצער רבין קיין ריבניצא אויסבעטן א ישועה פארן טאטן.

דאס צוועלף-יעריגע מיידל האט ענגומען דעם באן און געפארן גאנצע זעקס טעג אין איין צו, זי איז געזעסן אויף די הארטע בענק, אן קיין כשר'ן עסן, און בלויז געטרונקען וואסער כדי זיך צו דערהאלטן ביים לעבן, וועו זי איז ענדליך אנגעקומען קיין ריבניצא, הונגעריג און קוים ביי די כוחות, האט זי געעפנט די טיר פונעם רבין'ס שטוב, אבער נאך איידער זי האט באווירן ארויסצוברענגען א וואָרט פון מויל, האט דער רבי געקוקט אויף איר און געזאגט, "**מיידעלע, איך ווייס שוין אלעס וואס דו דארפסט, דו קענסט זיך שוין אויסדרייען און פארן צוריק אהיים, און וועו דו וועסט אנקומען אהיים, וועסטו שוין טרעפן דיין טאטן אין שטוב**".

אבער פאר זי איז ארויסגעפארן, האט דער הייליגער ריבניצער רבי איר געגעבן הייסט מילך מיט קיכעלעך, און עהייסן זי זאל זיך אפרוען עטליכע שעה אויף א בעט, דאס מיידל איז צוריקגעפארן נאך זעקס טעג אויפ'ן באן, און וועו זי איז אריין אין שטוב איז דער טאטע טאקע דארט געזעסן, וועו מען האט אים געפרעגט וויאזוי ער איז באפרייט געווארן, האט ער געענטפערט, אז קיינער פארשטייט נישט וויאזוי, **נאר אינמיטן העלן טאג זענען די וועכטער צוגעקומען, געזאגט אז ער איז פריי, און אים פשוט אהיים געשיקט.**

• • •

א איד האט דערציילט די מעשה, אין יענע תקופה, וועו דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט נאך געוואוינט אין קראון הייטס, האט מען אים אנגעטראגן א שידוך, אבער עס איז נישט געגאנגען גוט, א חבר זיינער האט אים געזאגט אז ער האט אן אנדער שידוך פאר אים, וועו האט אים געגעבן דעם עצה, אנשטאט פשוט אריבערפארן קיין קראון הייטס בעטן א ברכה, **זאל ער גיין צום ריבניצער רבי'ן אויפן ליל הסדר, וועו גנב'ענען דעם אפיקומן, וועו אויסבעטן א שידוך**.

אריינקומענדיג צום רבי'ן אין שטוב, האט ער זיך דורכגעשמועסט מיטן גבאי הרה"ח **ר' וואלף הערמאן** ע"ה אז מען זאל אים אריינלאזן גנב'ענען דעם אפיקומן, דער בחור האט שנעל דורכגעפירט דעם סדר ביי זיין פאטער, אויסגעטרונקען די כוסות נאך דער סעודה, וועו איז אריבערגעלאפן צום רבי'ן, וואו דער גבאי האט אים אריינגעלאזט צום סדר פונעם רבי'ן, ער האט געגנבעט דעם אפיקומן וועו זיך אוועקגעשטעלט צוצוזען די עבודה פונעם רבי'ן.

דערציילט דער בחור, אז דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט געענומען א ריזיגן שטיק

מרור וואס איז נישט געווען געריבן, און געגעסן די שארפע ביטערקייט מיט גרויס מסירת נפש, און זיין פנים האט דערווייל געפלאמט ווי פייער, אינמיטן סדר האט דער רבי זי"ע זיך אומגעקוקט, געווינקען צום יונגערמאן אז ער זאל זיך זעצן צום טיש, און אים געפרעגט צי ער האט שוין געגעסן, **און ער האט אים געהייסן זיך נאכאמאל וואשן די הענט, מכבד געווען מיט א שטיקל מרור, און דערנאך ווייטער געפירט דעם סדר.**

ביי צפון האט דער רבי זי"ע אים געפרעגט וואס ער וויל, דער בחור האט געענטפערט, "**דער רבי זאל מיר געבן א שידוך**", האט דער רבי זי"ע געזאגט, "**ס'איז שוין דא**", דער בחור האט צוריקגעגעבן דעם אפיקומן, די ארומיגע אינגעלייט האבן אים פרובירט איינצורעדן אז ער זאל בשום אופן נישט צוריקגעבן ביז דער רבי וועט געבן א קלארע צוזאג, אבער דער רבי זי"ע האט געפאדערט דעם אפיקומן מיט די אויגן, און ער האט עס גלייך אפגעגעבן, און דער רבי זי"ע האט אים אנגעוואונטשן.

גלייך נאך יום טוב האט מען אים אנגעטראגן דעם שידוך מיט זיין היינטיגער רעבעצין, וואס איז געווארן נתקשר למזל טוב, און דא האט זיך ארויסגעשטעלט וואס די רבי האט געמיינט מיט די ווערטער, "**ס'איז שוין דא**", ווי**יל די כלה איז ערשט אנגעקומען קיין אמעריקע פון רוסלאנד אום פורים, קוים דרייסיג טעג פאר פסח.**

• • •

א איד וואס איז געווען פון די נאנטע מענטשן ביים הייליגען ריבניצער רבי זי"ע האט דערציילט, אז צוליב וואס זיי זענען געווען שטארק מקושר צום רבין, איז די רבי געקומען צו די חופה ביי זיין חתונה, פאר די חופה האט דער רבי בפירוש אנגעזאגט פארן באקאנטן פאטאגראפירער פונעם "טרעינער סטודיא", **נישט צו כאפן קיין בילדער**, אבער טראץ דעם האבן זיי געוואלט כאפן נאר עטליכע בילדער, אבער די רבי האט אוועקגעדרייט די האנט און נישט געלאזט כאפן קיין בילדער פון זיך.

נאך דער חתונה האט זיך ארויסגעשטעלט א דבר פלא, **אז אלע בילדער וואס מען האט געכאפט אקעגן דעם רבין'ס רצון, זענען אלע געווארן אינגאנצן פארברענט און שווארץ, און די פילם איז געווען ליידיג אן קיין שום רעזולטאט,** און מען האט געזען עין בעין, אז וואס דער רבי האט ארויסגעזאגט איז מקוים געווארן.

• • •

הרה"ח רבי בערל ווייס ע"ה האט דערציילט, אז איין יאר, ביי דער סעודת פורים (משתה היין), האט דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע געוואלט אנהייבן דעם טיש, פלוצלינג האט ער זיך אויסגעדרייט און אויסגערופן הויך פארן עולם, "**מען האט מיך יעצט גערופן פון ארץ ישראל, און איך קום נישט אריין צום טיש ביז איך וועל האבן פינף טויזענט דאלער**", און דערנאך האט ער געזאגט בזה"ל, "**ווער עס געבט מיר יעצט פינף טויזענט דאלער, וועט האבן הצלחה ביז'ן סוף מיט א ה**".

איז דארט געווען א איד מיטן נאמען זאלי עסטרייכער, א איד א בעל מסירת נפש פאר אידישקייט אין רוסלאנד, וואס האט געראטעוועט הונדערטער נפשות און געטיילט אסאך צדקה - אבער אליין האט ער נישט פארמאגט קיין געלט, ער האט זיך געוואנדן צו זיין נאנטן חבר ר' בערל ווייס און געזאגט, "**די האסט דאך דיינע וועגדינג מאשינען צעשפרייט אויף אסאך פלעצער, לאמיר גיין צוזאמען נעמען דאס געלט פארן רבין**".

זיי זענען ביידע ארומגעגאנגען די גאנצן נאכט צוזויפנעמען דאס געלט פון די מאשינען - **וואס מערסטנס זענען געווען אייניגע דאלארן (סינגלס),** און ער האט געברענגט פארן הייליגען ריבניצער רבי זי"ע דעם סכום פון "**פינף טויזענט דאלער**", דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט געבעטן, אז מען זאל איבערציילן דאס געלט, ערשט ווען די גאנצע פינף טויזענט דאלער זענען געווען צונויף, האט ער געזאגט, "**יעצט קען מען זיך זעצן צום טיש**".

דערציילט ר' בערל ווייס, אז יענער צייט איז ער געווען אין א געפערליכן פלאנטער, ווייל די בענק האבן אים צוגענומען און קאנפיסקירט א נעץ פון **קרוב צו הונדערט און פופציג נורסינג-האָומס (Nursing Homes) וואס ער האט געפירט,** אבער לפלא, קוים צוויי-דריי וואכן נאך פורים האט די באנק אליין אנגערופן בערל ווייס און אים

געזאגט, "**מיר האבן זיך איבערגעקלערט, מיר קענען נישט פירן און פארוואלטן די אלע נורסינג־האָומס, מיר געבן דיר אלעס צוריק אויף דיין נאמען, און דו וועסט אונז ביסלעכווייז אויסצאלן פשוט'ע פעימענטס**".

אזוי האט ער צוריק באקומען זיין גאנצן ביזנעס, אויסגעצאלט די חובות, און געווארן א גרויסער עושר, פונקט ווי דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע האט אים צוגעזאגט "**הצלחה ביז'ן סוף**".

• • •

הרה"ח ר' יעקב שמשון האסס ע"ה האט פארציילט, אז ער איז געזעסן מיט'ן הייליגן ריבניצער רבי'ן זי"ע נאכ'ן דאוועננען פון **הושענא רבה** אין סיגעט אין דער סוכה אינעם הויף, מען האט דאן קיינעם נישט ארײנגעלאזט, אינעווייניג זענען געזעסן **נאר דער רבי זי"ע, ר' יעקב שמשון, און נאך א רוסישער איד**, און דער ריבניצער רבי האט אויסגעזען **ווי ער דרימעלט**.

פלוצלינג ווענדט זיך דער רוסישער איד צו ר' יעקב שמשון און זאגט אים, "**זעסטו, אזוי ווי מיר זיצן איצט דא צוזאמען אין דער סוכה, אזוי זענען מיר שוין געזעסן מיט'ן רבי'ן אין רוסלאנד אין דער סוכה, פאר אזויפיל יארן צוריק**", און די רבי האט זיך דאן אנגערופן פאר מיר, **אז יעצט ממש זאגט "רבי יואל'ש" (סאטמאר רבי זי"ע) תורה אויף הושענא למענך אלוקינו, און דער ריבניצער רבי האט מיר איבער געזאגט די גאנצע תורה און די טייטש וואס די רבי האט דאן געזאגט**.

דער ר' יעקב שמשון האט דאס אנגעקוקט זייער מאדנע ווי ער גלייבט נישט וואס דער רוסישער איד האט געזאגט, ממש דאן האט זיך דער הייליגער ריבניצער רבי זי"ע אנגערופן בזה"ל, "**איז דען נישט אזוי געווען**", און דערנאך האט ער ווידער צוריק איינגעדרימלט.

• • •

דער וויז בחור פונעם הייליגען ריבניצער רבי זי"ע האט דערציילט א מעשה נורא, איינמאל האט מען דערלאנגט פאר'ן רבי'ן א פארציע פלייש אויפ'ן טיש, ווי נאר מען האט דאס אראפגעלייגט, האט דער רבי אוועקגעשטופט די טעלער און זיך אנגערופן, "**דו רשע וואס דו ביסט! כ'האב דיך געווארנט אז דו וועסט אמאל דארפן צוקומען צו מיר און איך וועל דיר נישט העלפן**!", און דער רבי האט דעמאלט דערציילט די מעשה.

אין רוסלאנד איז געווען א באאמטער, **א קאמוניסט פונעם ק.ג.ב.**, וואס האט געהאט די מעגליכקייט צו טון א טובה און ראטעווען א איד, און דער רבי האט זיך צו אים געבעטן ער זאל יענעם העלפן, אבער יענער האט בשום אופן נישט געווילט הערן, האט דער רבי אים דעמאלט אנגעזאגט, "**עס וועט נאך קומען א טאג וואס דו וועסט דארפן צוקומען צו מיר, און איך וועל דיר נישט העלפן**!", איצט איז דער קאמוניסט געקומען אין א גלגול אין דעם שטיקל פלייש, כדי דער צדיק זאל אים מתקן זיין, **אבער דער רבי האט אים אוועקגעשטויסן און נישט געווילט עסן**.

• • •

נאך האט דער וויז בחור דערציילט, א צווייטע מעשה האט פאסירט, וועז דער רבי האט זיך געווילט מחי' זיין מיט א שטיקל עפל פאר'ן עסן, און ביים שניידן **איז א חלק פונעם עפל (א דריטל אדער א האלב) אראפגעפאלן אויף דער ערד אונטער'ן טיש**, לעבן בענקל, דער בחור האט זיך גלייך געווילט אראפבייגן עס אויפהייבן ווי יעדער נארמאלער מענטש טוט.

פלוצלינג האט זיך דער רבי אנגערופן, און אנגעכאפט דעם בחור, אריינגעקוקט טיף אונטער'ן טיש, און אויסגערופן מיט א פחד, "**אָה, די! די בלייבט דארט**!", דער רבי האט פארבאטן פארן וויז בחור עס אנצורירן אדער אויפצוהייבן, און דער עפל איז געבליבן ליגן אויף דער ערד, דער וויז בחור האט באמערקט ווי דער רבי רעדט צו דעם עפל בלשון "**די**", ווייל ער האט דארט געזען א באזונדערע נשמה אדער רוחניות'דיגע זאך וואס דארף דארט בלייבן.

בעזהשי״ת

ווי מיר האפן האט איר הנאה געהאט פו דעם באשרייבונג פונעם היילִיגען **ריבניצער צדיק זי״ע**.

די באשרייבונג איז א חלק פון די געוואלדיגע ארבעט וואס מיר שטעלן צוזנעזאם יעדן טאג א באשרייבונג פון א צדיק ביום היארצייט, **עס ווערט 3000 יעדן טאג ארויסגעשיקט צו איבער אידן**, אויך געבן מיר ארויס יעד וואך א שיינעם קונטרס פון אלע יארצייטן פון די וואך, וואס אין דעם ליגט א **גאר** פון שיינע מעשיות און תולדות פון די צדיקים.**שוועֶרע ארבעט**

איז קודם ווילן מיר זייער בעטן בכל לשון של בקשה, **מיר זענען מסכים אז איר זאלט דאס ארויספרינטן** און פארשפרייטן ווי מער, מיר זענען בשום אופן **נישט מסכים און מיר געבן נישט קיין רשות אויב פארקויפט איר** אונזערע **.איסר השגות גבול**באשרייבונג און דאס איז

אויב **פארט איר אויף א נסיעה** מיט משפחה אדער פריינט, און איר ווילט האבן א שיינעם קונטרס פון אלע **באשרייבונגען פון די צדיקים ווי איר גייט גיין פוקד זיין**, קענט איר שיקן א מעסעדטש צו דעם נומער, 907-9119 (646) און מיר וועלן אייך **צוזאמען שטעלן א שיינעם קונטרס** פאר געלט, וואס דאס וועט זיכער **מאכן דעם נסיעה אסאך מער תוכנ׳דיג** וויסענדיג צו וועלכן צדיק מען גייט און זיין גדלות וקדושה און אויך שיינע מעשיות פונעם צדיק.

אויב ווילט איר **מנדב זיין און נעמען א חלק** אין א באשרייבונג פון א צדיק ביום היארצייט, ביטע שיקט א מעסעדטש אויפן אויבן דערמאנטן נומער.

באמת וואלטן מיר געוואלט ארויסגעבן יעדע וואך א קונטרס פארשפרייט מיט א באשרייבונג פון א צדיק פון די וואך, אבער **די הוצאות זענען מורא׳דיג גרויס און מיר קענען דאס נישט דערקן אליין**, דערפאר אויב האט איר **א צדיק צו וועם איר זענט שטארק מקושר** און איר ווילט באצאלן צו פארשפרייטן סיי וואסער סכום קונטרסים און סיי וועלכע געגנט, ביטע לאזט וויסן ווי פריער, כדי מען זאל דאס קענען מאכן על צד היותר טוב.

זכותם הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.